

1.

COPILĂRIA LUI SAMUEL

Pelerinajul la Șilo

¹ Era un om din Ramataim-Țufim, din muntele lui Efraim. Numele lui era Elcana, fiul lui Ieroham, fiul lui Elihu, fiul lui Tohu, fiul lui Țuf, din Efrata.

² El avea două soții: prima se numea Ana, iar cealaltă Penina. Penina avea copii, dar Ana nu avea copii.

³ Omul acesta urca în fiecare an din cetatea sa la Șilo ca să se închine și să aducă jertfe Domnului Sabaot care era la Șilo. Acolo se aflau cei doi fii ai lui Eli, Hofni și Pinhas, preoți ai Domnului.

⁴ În ziua în care Elcana aducea jertfa, dădea Peninei, soția sa, fiilor și fiicelor ei câte o porție.

⁵ Dar Anei îi dădea o porție dublă pentru că o iubea pe Ana. Dar Domnul o lăsase sterilă.

⁶ Rivala ei o lua în râs umilind-o din cauza sterilității ei, pentru că Domnul o lăsase sterilă.

⁷ Așa făcea an după an: de fiecare dată când urca la casa Domnului, [Penina] o lua în râs, iar [Ana] plângea și nu mânca.

⁸ Elcana, soțul ei, îi zicea: „Ana, de ce plângi și de ce nu mănânci? De ce ți-e inima întristată? Oare nu sunt eu mai bun pentru tine decât zece fii?”.

⁹ Ana s-a ridicat după ce au mâncat și au băut la Șilo. Preotul Eli stătea pe scaun, lângă unul din ușorii din templul Domnului.

¹⁰ [Ana] avea sufletul amărât, se ruga Domnului și plângea.

¹¹ Ea a făcut un vot: „Doamne [Dumnezeule] Sabaot, dacă vei privi la necazul slujitoarei tale, dacă îți vei aduce aminte de mine și nu o vei uita pe slujitoarea ta și dacă îi vei da slujitoarei tale un fiu, îl voi dăruia Domnului pentru toate zilele vieții lui și briciul nu va trece peste capul lui”.

¹² În timp ce ea se ruga îndelung înaintea Domnului, Eli urmărea gura ei.

¹³ Ana vorbea în inima ei și numai buzele și le mișca, dar glasul nu i se auzea. Eli însă credea că este beată

¹⁴ și i-a zis: „Până când vei sta [aici] beată? Du-te și te trezește!”.

¹⁵ Ana a răspuns: „Nu, domnul meu! Sunt o femeie cu sufletul întristat! Nu am băut nici vin, nici băutură tare, ci mi-am revărsat sufletul înaintea Domnului.

¹⁶ Nu o lua pe slujitoarea ta ca pe o femeie de nimic, căci din prea marea durere și umilire a mea am vorbit până acum!”.

¹⁷ Eli i-a răspuns: „Mergi în pace și Dumnezeul lui Israel să asculte cererea pe care i-ai făcut-o!”.

¹⁸ Ea a zis: „Să afle bunăvoința slujitoarea ta în ochii tăi!”. Femeia a plecat pe drumul ei, a mâncat și fața ei nu a mai fost [tristă].

¹⁹ S-au sculat dimineața, s-au închinat înaintea Domnului. Apoi s-au întors și au venit la casa lor, la Rama. Elcana a cunoscut-o pe Ana, soția sa, și Domnul și-a adus aminte [de ea].

²⁰ Când s-au împlinit zilele, Ana a zămislit și a născut un fiu. I-a pus numele Samuel, căci [zicea]: „De la Domnul l-am cerut!”.

²¹ Elcana a urcat cu toată casa lui să aducă Domnului jertfa de fiecare an și [să-și îplinească] votul.

²² Dar Ana nu a urcat și i-a zis soțului ei: „Când îl voi înțărca pe copil, îl voi duce și-l voi prezenta înaintea Domnului. Și va rămâne acolo pentru totdeauna”.

²³ Elcana, soțul ei, i-a zis: „Fă ceea ce este bine în ochii tăi! Rămâi până îl vei înțărca! Numai să îplinească Domnul cuvântul său”. Femeia a rămas și a alăptat fiul până când l-a înțărcat.

²⁴ Când l-a înțărcat, l-a dus cu ea. A luat trei tauri, o efă de făină și un burduf cu vin și l-a dus în casa Domnului, la Șilo. Copilul era încă mic.

²⁵ Au junghiat taurul și au dus copilul la Eli.

²⁶ Ana a zis: „Te rog, domnul meu! Pe viața ta, domnul meu: eu sunt femeia care stătea înaintea ta rugându-mă Domnului!

²⁷ Pentru copilul acesta m-am rugat și Domnul a ascultat cererea pe care i-am adresat-o.

²⁸ De aceea și eu îl dăruiesc Domnului pentru toate zilele pe care le va avea de la Domnul”. Și s-au închinat acolo înaintea Domnului.

2.

Cântarea Anei

¹ Ana s-a rugat și a zis:

„Inima mea tresaltă de bucurie în Domnul,

fruntea mi se înalță datorită lui Dumnezeu.

Mi se deschide larg gura împotriva dușmanilor mei

căci mă bucur de mântuirea ta.

² Nu este nimeni sfânt ca Domnul,

pentru că nu este altul în afară de tine.

Nu este stâncă precum Dumnezeul nostru.

³ Nu înmulțiți cuvintele trufașe

și să nu iasă aroganță din gurile voastre!

Căci Dumnezeu este Domnul care știe [totul]

și lucrurile de el sunt cântărite.

⁴ Arcul celor puternici a slăbit

iar cei care se poticneau au fost încinși cu putere.

⁵ Cei sătui s-au închiriat pentru pâine

iar cei flămânzi nu mai suferă de foame.

Până și cea sterilă a născut de șapte ori,

iar cea care avea mulți fii s-a ofilit.

⁶ Domnul dă moartea

și [tot el] aduce la viață;

el coboară în Șeol

și [tot el] scoate [de acolo].

⁷ Domnul face sărac

și [tot el] îmbogățește;

înjosește și înalță.

⁸ El ridică din pulbere pe cel sărac,

ridică din gunoi pe cel nevoiaș.

Ca să stea cu cei mari

și să moștenească un tron de glorie.

Căci ale Domnului sunt temeliile pământului

și peste ele a așezat lumea.

⁹ El păzește picioarele celor drepti,

iar cei nelegiuți vor pieri în întuneric.

Căci nu prin putere va deveni puternic omul.

¹⁰ Adversarii vor fi zdrobiți de Domnul.

Domnul tună din ceruri.
El judecă marginile pământului;
dă putere regelui său
și îl înalță pe unsul lui”.

¹¹ Elcana a mers acasă la Rama, iar copilul a rămas ca slujitor al Domnului înaintea lui Eli, preotul.

Răutatea fiilor lui Eli

¹² Fiii lui Eli erau oameni perversi, nu îl luau în seamă pe Domnul,

¹³ nici regula preoțească față de popor: când cineva aducea o jertfă, venea slujitorul preotului, pe când se fierbea carnea, cu un trident în mâna sa,

¹⁴ îl băga în oală, în cazan, în căldare sau în tigaie; tot ceea ce prindea tridentul o lua preotul pentru sine. Așa făceau ei tuturor celor din Israel care veneau acolo, la Șilo.

¹⁵ Chiar și înainte de a arde grăsimea venea slujitorul preotului și zicea celui care aducea jertfa: „Dă carne de friptură pentru preot; nu va lua de la tine carne fiartă, ci crudă!”.

¹⁶ Dacă omul zicea: „Să ardă mai întâi grăsimea și apoi ia ceea ce dorești!”, [slujitorul] răspundea: „Nu! Dă-mi acum, căci altfel iau cu forța!”.

¹⁷ Iar păcatul slujitorilor era foarte mare înaintea Domnului pentru că oamenii disprețuiau ofranda Domnului.

Copilăria lui Samuel la Șilo

¹⁸ Samuel slujea înaintea Domnului. Tânărul era încins cu un efod de in.

¹⁹ Mama lui îi făcea în fiecare an un veșmânt mic și i-l aducea an de an când ea urca să aducă jertfa anuală.

²⁰ Eli i-a binecuvântat pe Elcana și pe soția lui și le-a zis: „Să-ți dea Domnul urmași din femeia aceasta în locul celui pe care l-a cerut și l-a dăruit Domnului!”. Și s-au întors acasă.

²¹ Domnul a vizitat-o pe Ana, ea a zămislit și a născut trei fii și două fiice. Iar tânărul Samuel creștea înaintea Domnului.

Eli îi muștră pe fiii săi

²² Eli a ajuns foarte bătrân și a auzit tot ce făceau fiii săi cu tot Israelul și că se culcau cu femeile care slujeau la ușa cortului întâlnirii.

²³ El le-a zis: „De ce faceți astfel de lucruri? Căci am auzit de faptele voastre rele de la tot poporul.

²⁴ Nu, copiii mei, nu este bine ceea ce aud! Voi faceți poporul Domnului să rățăcească.

²⁵ Dacă un om păcătuiește împotriva altui om, îl va apăra Dumnezeu; dar dacă păcătuiește împotriva Domnului, cine îl va apăra?”. Dar ei n-au ascultat glasul tatălui lor, căci Domnul avea de gând să-i facă să moară.

Domnul anunță pedepsirea lui Eli

²⁶ Tânărul Samuel creștea și era plăcut înaintea Domnului și a oamenilor.

²⁷ A venit un om al lui Dumnezeu la Eli și i-a zis: „Așa vorbește Domnul: «Nu m-am descoperit eu casei tatălui tău când erau în Egipt, în casa lui Faraon?

28 Eu am ales-o dintre toate triburile lui Israel ca să-mi fie preoți: să urce la altarul meu, să ardă tămâie și să poarte efodul înaintea mea. Am dat casei tatălui tău toate jertfele prin foc ale fiilor lui Israel.

29 De ce disprețuiești sacrificiile mele și ofrandele pe care le-am poruncit [să fie aduse] în locuința mea? Tu îi cinstești mai mult pe fiii tăi decât pe mine. Voi vă îngrășați cu cele mai alese dintre ofrandele lui Israel, poporul meu».

30 De aceea, oracolul Domnului Dumnezeuului lui Israel: «Spusesem: «casa ta și casa tatălui tău vor umbla înaintea mea pentru totdeauna!» ». Dar acum, oracolul Domnului: «Departa de mine! Pe cine mă cinstește îl voi cinsti și pe cel care mă disprețuiește îl voi face de rușine!».

31 Iată, vin zile când voi tăia brațul tău și brațul casei tatălui tău și nu va mai fi bătrân în casa ta.

32 Vei vedea un dușman în locuința mea ori de câte ori îi voi face bine lui Israel. Nu va mai fi bătrân în casa ta niciodată.

33 Și omul pe care nu-l voi nimici de la altarul meu [va rămâne] ca să ți se topească ochii și să-ți întristeze sufletul. Toată descendența casei tale va muri în floarea vârstei.

34 Și acesta este semnul care va veni la cei doi fii ai tăi, Hofni și Pinhas: în aceeași zi vor muri amândoi.

35 Îmi voi ridica un preot credincios care va lucra după inima mea și după sufletul meu; îi voi zidi o casă trainică și va umbla înaintea unsului meu în toate zilele.

36 Cine va rămâne din casa ta va veni și se va prosterna cu fața la pământ înaintea lui pentru un bănuț și o bucată de pâine și va zice: «Primește-mă la una dintre slujbele preoțești ca să mănânc o bucată de pâine!»».

3.

Vocația lui Samuel

1 Tânărul Samuel îl sluja pe Domnul înaintea lui Eli. Cuvântul Domnului era rar în vremea aceea, iar viziunile nu erau răspândite.

2 În acel timp, Eli era acasă, iar ochii lui începeau să se întunece și nu mai putea să vadă.

3 Candela lui Dumnezeu nu se stinsese încă și Samuel stătea în templul Domnului unde era arca lui Dumnezeu.

4 Domnul l-a chemat pe Samuel. El a răspuns: „Iată-mă!”.

5 A alergat la Eli și i-a zis: „M-ai chemat? Iată-mă!”. Eli i-a răspuns: „Nu te-am chemat; întoarce-te și te culcă!”. S-a dus și s-a culcat.

6 Domnul l-a chemat din nou pe Samuel. Samuel s-a sculat, s-a dus la Eli și i-a zis: „M-ai chemat? Iată-mă!”. Eli i-a răspuns: „Nu te-am chemat; întoarce-te și te culcă!”.

7 Samuel nu îl cunoștea încă pe Domnul și cuvântul Domnului nu-i fusese încă descoperit.

8 Domnul l-a chemat pe Samuel pentru a treia oară. Samuel s-a sculat, s-a dus la Eli și i-a zis: „M-ai chemat? Iată-mă!”. Eli și-a dat seama că Domnul era cel care îl cheamă pe tânăr

9 și i-a zis lui Samuel: „Mergi și te culcă; și, dacă vei mai fi chemat, spune: «Vorbește, Doamne, căci slujitorul tău ascultă!»”. Iar Samuel s-a dus să se culce la locul lui.

10 Domnul a venit, i s-a arătat și l-a chemat ca mai înainte: „Samuel, Samuel!”. Samuel a răspuns: „Vorbește, Doamne, căci slujitorul tău ascultă!”.

11 Atunci Domnul i-a zis lui Samuel: „Iată ce voi face în Israel! Oricine va auzi, îi vor fi urechile.

12 În ziua aceea voi împlini asupra lui Eli tot ceea ce am rostit împotriva casei lui: de la început până la sfârșit.

13 I-am spus că voi judeca pentru totdeauna casa lui din cauza păcatului pe care l-a știut: căci fii săi au adus blestem asupra lor, iar el nu i-a împiedicat.

14 De aceea am jurat împotriva casei lui Eli: nu va fi ispășit păcatul casei lui Eli niciodată nici prin jertfă, nici prin ofrandă”.

15 Samuel s-a culcat până dimineața. A deschis ușile casei Domnului. Samuel însă s-a temut să-i povestească lui Eli viziunea.

16 Dar Eli l-a chemat pe Samuel și i-a zis: „Samuel, fiul meu!”. El i-a răspuns: „Iată-mă!”.

¹⁷ Eli i-a zis: „Ce ți-a spus Domnul? Nu-mi ascunde nimic! Așa să-ți facă Dumnezeu – ba mai rău – dacă ascunzi de mine ceva din ceea ce ți-a spus Domnul!”.

¹⁸ Samuel i-a spus toate cuvintele și nu i-a ascuns nimic. [Eli] a zis: „El este Domnul! Să facă ce-i bine în ochii lui!”.

Samuel, profet al lui Israel

¹⁹ Samuel creștea, Domnul era cu el, și nu a lăsat să se piardă niciunul dintre cuvintele [Domnului].

²⁰ Tot Israelul, de la Dan până la Beer-Șeba, a recunoscut că Domnul l-a constituit pe Samuel profet al Domnului.

²¹ Domnul a continuat să se arate la Șilo, căci Domnul i se descoperea lui Samuel, la Șilo, prin cuvântul Domnului.

4.

ARCA ALIANȚEI

Înfrângerea Israelului și laurea arcei

¹ Cuvântul lui Samuel a fost [adresat] întregului Israel. Israel a ieșit înaintea filistenilor la război. Și-au fixat tabăra la Eben-Ezer, iar filistenii și-au fixat tabăra la Afec.

² Filistenii s-au așezat în linie de luptă înaintea lui Israel și lupta s-a întins. Israel a fost bătut de filistenii: au ucis în linia de luptă, în câmp, cam la patru mii de oameni.

³ Poporul a venit în tabără și bătrânii lui Israel au zis: „De ce ne-a lovit Domnul astăzi înaintea filistenilor? Să aducem cu noi arca alianței Domnului de la Șilo: să vină în mijlocul nostru și să ne salveze din mâna dușmanilor noștri!”.

⁴ Poporul a trimis la Șilo și au luat de acolo arca alianței Domnului Sabaot care șade peste heruvimi. Acolo erau cei doi fii ai lui Eli – Hofni și Pinhas – cu arca alianței lui Dumnezeu.

⁵ Când a ajuns arca alianței Domnului în tabără, tot Israelul a scos un strigăt puternic și s-a cutremurat pământul.

⁶ Filistenii au auzit răsunetul strigătului și au zis: „Ce înseamnă acest strigăt puternic în tabăra evreilor?”. Și au aflat că arca Domnului a venit în tabără.

⁷ Filistenilor le-a fost frică fiindcă spuneau: „A venit Dumnezeu în tabără! Vai de noi, căci nu a fost aceasta până acum!”

⁸ Vai de noi! Cine ne va scăpa din mâna acestor dumnezei puternici? Dumnezeii aceștia i-au lovit pe egipteni cu tot [felul] de plăgi în pustiu.

⁹ Fiți tari și fiți bărbați, filistenilor, ca să nu deveniți sclavii evreilor așa cum ei au fost sclavii voștri! Fiți bărbați și luptați!”.

¹⁰ Filistenii au luptat și Israel a fost bătut. Fiecare a fugit în cortul lui. Măcelul a fost foarte mare și au căzut din Israel treizeci de mii de pedestrași.

¹¹ Arca lui Dumnezeu a fost luată, iar cei doi fii ai lui Eli – Hofni și Pinhas – au murit.

Moartea lui Eli

¹² Un om din Benjamin a alergat din linia de luptă și a venit la Șilo în acea zi. Avea hainele sfâșiate și pe cap țărână.

¹³ Când a ajuns, Eli era așezat pe scaun lângă drum, spre Mițpa, căci avea inima neliniștită pentru arca lui Dumnezeu. La intrarea lui în cetate, omul acesta a dat de veste, și toată cetatea a strigat.

¹⁴ Eli a auzit răsunetul strigătului și a zis: „Ce înseamnă glasul acestui vaiet?”. A venit omul în grabă și i-a povestit lui Eli [cele întâmplate].

¹⁵ Eli avea nouăzeci și opt de ani, avea ochii înțepeniți și nu mai putea să vadă.

¹⁶ Omul i-a zis lui Eli: „Vin din linia de luptă și de pe linia de luptă am fugit astăzi”. Eli i-a zis: „Care este situația, fiul meu?”.

¹⁷ Cel care aducea vestea a răspuns: „Israel a fugit dinaintea filistenilor și poporul a suferit o mare înfrângere; chiar cei doi fii ai tăi, Hofni și Pinhas, au murit, iar arca lui Dumnezeu a fost luată.

¹⁸ Când a amintit de arca lui Dumnezeu, Eli a căzut de pe scaun pe spate, lângă poartă; și-a sfărâmat ceafa și a murit, căci era om bătrân și greu. El a fost judecător peste Israel timp de patruzeci de ani.

Moartea soției lui Pinhas

¹⁹ Nora lui, soția lui Pinhas, era însărcinată și aproape să nască. Când a auzit vestea că arca lui Dumnezeu a fost luată și că au murit socrul și soțul ei, s-a încovoiat și a născut, căci veniseră peste ea durerile nașterii.

²⁰ Când era să moară, i-au spus cele care stăteau lângă ea: „Nu te teme, căci ai născut un fiu!”. Dar ea n-a răspuns și n-a luat în seamă.

²¹ I-a pus copilului numele Icabod căci zicea: „S-a îndepărtat gloria din Israel”. Pentru că fusese luată arca lui Dumnezeu și pentru că muriseră socrul și soțul ei.

²² Ea spunea: „S-a îndepărtat gloria din Israel pentru că a fost luată arca lui Dumnezeu”.

5.

Căderea lui Dagon înaintea arcei Domnului

¹ Filistenii au luat arca lui Dumnezeu și au dus-o din Eben-Ezer la Așdod.

² Filistenii au luat arca lui Dumnezeu, au dus-o în templul lui Dagon și au așezat-o lângă Dagon.

³ A doua zi, cei din Așdod, s-au sculat și, iată, Dagon era căzut cu fața la pământ înaintea arcei Domnului. L-au luat pe Dagon și l-au pus înapoi la locul lui.

⁴ A doua zi, s-au sculat dimineața și, iată, Dagon era căzut cu fața la pământ înaintea arcei Domnului. Capul lui Dagon și cele două palme ale mâinilor lui erau tăiate pe prag; numai [trunchiul] lui Dagon mai rămăsese.

⁵ De aceea, preoții lui Dagon și toți care intră în templul lui Dagon, nu mai calcă pe pragul lui Dagon, care e la Așdod, până în ziua de azi.

Pedepsirea filistenilor

⁶ Mâna Domnului a apăsât asupra celor din Așdod și i-a devastat. I-a lovit cu tumori pe cei din Așdod și pe cei din teritoriul lui.

⁷ Oamenii din Așdod au văzut că aceasta era [situația]. Ei au zis: „Să nu rămână arca Dumnezeului lui Israel la noi pentru că mâna lui este dură împotriva noastră și împotriva lui Dagon, dumnezeul nostru!”.

⁸ Au trimis și au adunat toate căpeteniile filistenilor la ei și au zis: „Ce să facem cu arca Dumnezeului lui Israel?”. Au răspuns: „Arca Dumnezeului lui Israel să fie dusă la Gat!”. Și au dus arca Dumnezeului lui Israel [acolo].

⁹ După ce au dus-o, mâna Domnului a fost împotriva cetății [provocând] o foarte mare groază. I-a lovit pe oamenii cetății de la mic la mare și au apărut pe ei tumori.

¹⁰ Au trimis arca lui Dumnezeu la Ecron. Când a ajuns arca lui Dumnezeu la Ecron, cei din Ecron au strigat: „Au adus la noi arca Dumnezeului lui Israel ca să ne omoare, pe noi și poporul nostru”.

¹¹ Au trimis și au adunat toate căpeteniile filistenilor și le-au zis: „Trimiteți arca Dumnezeului lui Israel și duceți-o înapoi la locul ei ca să nu murim noi și poporul nostru”. Se făcuse o groază de moarte în toată cetatea, căci mâna lui Dumnezeu a fost

foarte grea acolo.

¹² Oamenii care nu mureau, erau loviți de tumori, iar țipetele cetății se înălțau până la cer.

6.

Întoarcerea arcei în Israel

¹ Arca Domnului a fost în câmpia filistenilor timp de șapte luni.

² Filistenii au chemat preoți și ghicitori și au zis: „Ce să facem cu arca Domnului? Arătați-ne cum trebuie să o trimitem la locul ei!”.

³ Ei au răspuns: „Dacă trimiteți arca Dumnezeului lui Israel, să nu o trimiteți fără nimic, ci aduceți o jertfă pentru vinovăție. Atunci vă veți vindeca și veți ști de ce nu se îndepărtează mâna lui de la voi”.

⁴ [Filistenii] au zis: “Ce jertfă pentru vinovăție să-i aducem?”. Ei au răspuns: „Cinci tumori de aur și cinci șoareci de aur, după numărul conducătorilor filistenilor, căci aceeași plagă [v-a lovit] pe voi toți și pe conducătorii voștri.

⁵ Faceți niște chipuri după tumorile voastre și niște chipuri după șoarecii voștri care vă strică pământul și dați cinste Dumnezeului lui Israel: poate își va ușura mâna de deasupra voastră și de deasupra dumnezeilor voștri și de deasupra pământului vostru.

⁶ De ce să vă împietriți inima cum și-au împietrit inima egiptenii și Faraon? Oare nu i-a pedepsit și nu i-au lăsat ei pe fiii lui Israel să plece?

⁷ Acum, faceți un car nou și luați două vaci care alăptează și [pe gâtul cărora] nu a fost pus jugul; înjugați vacile la car și duceți acasă vițeii lor.

⁸ Luați arca Domnului și puneți-o în car; puneți obiectele de aur pe care le aduceți ca jertfă pentru vinovăție într-o ladă alături de ea și lăsați-o să plece.

⁹ Apoi vedeți: dacă va urca pe drumul hotarului spre Bet-Șemeș, [Domnul] ne-a făcut acest mare rău; dacă nu, vom ști că nu mâna lui ne-a lovit, ci din întâmplare a venit peste noi [răul acesta]”.

¹⁰ Oamenii au făcut așa. Au luat două vaci care alăptau, le-au înjugat la car și au închis vițeii acasă.

¹¹ Au pus arca Domnului în car și lada cu șoarecii de aur și chipurile tumorilor lor.

¹² Vacile au mers drept pe drum spre Bet-Șemeș. Au mers mereu pe același drum mugind: nu s-au abătut nici la dreapta, nici la stânga. Conducătorii filistenilor au mers după ele până la hotarul cu Bet-Șemeș.

Arca la Bet-Șemeș

¹³ Cei din Bet-Șemeș secerau grâul în vale: și-au ridicat ochii, au văzut arca și s-au bucurat când au văzut-o.

¹⁴ Carul a ajuns în câmpia lui Iosue din Bet-Șemeș și s-a oprit acolo. Acolo era o piatră mare. Au tăiat lemnele carului și vacile le-au adus ca ardere de tot Domnului.

¹⁵ Leviții au dus arca Domnului și lada de lângă ea, în care erau obiectele din aur, și le-au pus pe piatra cea mare. Oamenii din Bet-Șemeș au adus în ziua aceea ardere de tot și jertfe Domnului.

¹⁶ Cei cinci conducători ai filistenilor au văzut și s-au întors la Ecron în aceeași zi.

¹⁷ Acestea sunt tumorile de aur pe care filistenii le-au adus Domnului ca jertfă pentru vinovăție: pentru Așdod, una; pentru Gaza, una; pentru Așchelton, una; pentru Gat, una și pentru Ecron, una.

¹⁸ Șoarecii de aur erau după numărul tuturor cetăților filistenilor care erau ale celor cinci conducători, de la cetățile întărite până la satele dimprejur și până la piatra cea mare pe care au pus arca Domnului. Ea este până în ziua aceasta în câmpia lui Iosue din Bet-Șemeș.

¹⁹ [Domnul] i-a lovit pe oamenii din Bet-Șemeș pentru că s-au uitat la arca Domnului; a lovit șaptezeci de oameni din popor. Poporul a plâns pentru că Domnul făcuse un măcel mare în popor.

Arca la Chiriati-Iearim

²⁰ Oamenii din Bet-Şemeş au zis: „Cine poate sta înaintea Domnului, înaintea acestui Dumnezeu sfânt? Şi la cine să ducem [arca] de la noi?”.

²¹ Au trimis mesageri la locuitorii din Chiriati-Iearim ca să le spună: „Filistenii au adus înapoi arca Domnului; coborâţi şi duceţi-o la voi!”.

7.

¹ Oamenii din Chiriati-Iearim au venit şi au dus arca Domnului şi au ajuns la casa lui Abinadab, pe deal. L-au consacrat pe Eleazar, fiul său, ca să păzească arca Domnului.

Samuel, judecător şi eliberator

² Din ziua în care arca Domnului se afla la Chiriati-Iearim – a trecut mult timp, douăzeci de ani – toată casa lui Israel a plâns după Domnul.

³ Samuel a zis întregii case a lui Israel: „Dacă vă întoarceţi la Domnul din toată inima voastră, scoateţi-i din mijlocul vostru pe dumnezeii străini şi Astartele, îndreptaţi-vă inima către Domnul şi slujiţi-i numai lui şi el vă va elibera din mâna filistenilor!”.

⁴ Fiii lui Israel i-au îndepărtat pe Baali şi Astarte şi i-au slujit numai Domnului.

⁵ Samuel a zis: „Adunaţi tot Israelul la Miţpa şi eu mă voi ruga Domnului pentru voi!”.

⁶ S-au adunat la Miţpa. Au scos apă, au vărsat-o înaintea Domnului şi au postit în ziua aceea, zicând: „Am păcătuit împotriva Domnului!”. Samuel îi judeca pe fiii lui Israel la Miţpa.

⁷ Filistenii au aflat că fiii lui Israel se adunaseră la Miţpa, iar conducătorii filistenilor au urcat împotriva lui Israel. Când fiii lui Israel au auzit, le-a fost frică de filistenii.

⁸ Fiii lui Israel i-au zis lui Samuel: „Nu înceta să strigi pentru noi către Domnul Dumnezeul nostru ca să ne scape din mâna filistenilor!”.

⁹ Samuel a luat un miel de lapte şi l-a adus întreg ca ardere de tot Domnului. A strigat către Domnul pentru Israel şi Domnul i-a răspuns.

¹⁰ Pe când Samuel aducea arderea de tot, filistenii s-au apropiat la luptă împotriva lui Israel. Domnul a tunat cu sunet puternic în ziua aceea împotriva filistenilor, i-a înspăimântat şi i-a bătut înaintea lui Israel.

¹¹ Bărbaţii lui Israel au ieşit din Miţpa, i-au urmărit pe filistenii şi i-au bătut până în apropiere de Bet-Car.

¹² Samuel a luat o piatră pe care a pus-o între Miţpa şi Şen. I-a dat numele de Eben-Ezer, zicând: “Până aici ne-a ajutat Domnul”.

¹³ Filistenii au fost umiliţi şi nu au mai venit în teritoriul lui Israel. Mâna Domnului a fost împotriva filistenilor în toate zilele [vieţii] lui Samuel.

¹⁴ Cetăţile pe care le luaseră filistenii de la Israel s-au întors la Israel: de la Ecron până la Gat, cu teritoriul lor, Israel le-a eliberat din mâna filistenilor. Şi a fost pace între Israel şi amoreii.

¹⁵ Samuel a fost judecător în Israel în tot timpul vieţii lui.

¹⁶ El mergea în fiecare an şi făcea înconjurul între Betel, Ghilgal şi Miţpa şi judeca Israelul în toate locurile acestea.

¹⁷ Se întorcea la Rama unde era casa lui şi acolo judeca Israelul. A zidit acolo un altar Domnului.

8.

SAMUEL ȘI REGALITATEA

Poporul cere un rege

- ¹ Când Samuel a ajuns bătrân, i-a pus pe fiii săi judecători peste Israel.
- ² Numele întâiului său născut era Ioel, iar numele celui de-al doilea, Abia. Ei erau judecători la Beer-Șeba.
- ³ Fiii lui n-au călcat pe urmele sale: alergau după câștig, luau mită și erau părtinitori la judecată.
- ⁴ Toți bătrânii lui Israel s-au adunat și au venit la Samuel, la Rama.
- ⁵ Ei i-au zis: „Iată, tu ai ajuns bătrân, iar fiii tăi nu calcă pe urmele tale; acum pune un rege peste noi să ne judece, așa cum au toate popoarele!”.
- ⁶ Lucrul acesta nu i-a plăcut lui Samuel, că ziceau: „Dă-ne un rege ca să ne judece!”. Și Samuel s-a rugat Domnului.
- ⁷ Domnul i-a zis lui Samuel: „Ascultă glasul poporului în tot ce-ți spune; căci nu pe tine te respinge, ci pe mine mă respinge ca să nu mai fiu rege peste ei.
- ⁸ Așa cum au făcut din ziua în care i-am scos din Egipt și până astăzi: m-au părăsit și au slujit altor dumnezei, așa fac și față de tine.
- ⁹ Ascultă-le glasul, dar dă mărturie și fă-le cunoscută regula regelui care va domni peste ei!”.

Dezavantajele regalității

- ¹⁰ Samuel a spus poporului care-i cerea un rege toate cuvintele Domnului.
- ¹¹ El a zis: „Iată care va fi regula regelui care va domni peste voi: îi va lua pe fiii voștri, îi va pune la carele sale și între călăreții lui și ei vor alerga înaintea carului său;
- ¹² îi va pune căpetenii peste o mie și căpetenii peste cincizeci; îi va pune să are terenul lui, să-i secere în secerișul său și să facă arme pentru luptă și unelte pentru carul său.
- ¹³ Le va lua pe fetele voastre să-i pregătească arome, să facă mâncare și să coacă pâine.
- ¹⁴ Va lua cele mai bune dintre câmpiile voastre, dintre viile voastre și dintre livezile voastre de măslini și le va da slujitorilor lui.
- ¹⁵ Va lua zeciuală din semințele și din viile voastre și o va da eunucilor și slujitorilor lui.
- ¹⁶ Îi va lua pe slujitorii și pe slujitoarele voastre, pe tinerii voștri cei mai buni și măgarii voștri și-i va folosi la muncile sale.
- ¹⁷ Va lua zeciuală din turmele voastre, iar voi veți deveni sclavii lui.
- ¹⁸ Veți striga în ziua aceea din cauza regelui pe care l-ați ales, dar Domnul nu vă va răspunde în ziua aceea”.
- ¹⁹ Poporul a refuzat să asculte glasul lui Samuel. Au zis: „Nu, ci să fie un rege peste noi
- ²⁰ ca să fim și noi ca toate popoarele! Regele nostru ne va judeca, va ieși înaintea noastră și va purta războaiele noastre”.
- ²¹ Samuel a ascultat toate cuvintele poporului și le-a spus Domnului.
- ²² Domnul i-a zis lui Samuel: „Ascultă-le glasul și fă-le un rege!”. Samuel a zis bărbaților lui Israel: „Mergeți fiecare în cetatea lui!”.

9.

Saul și măgărițele tatălui său

¹ Era un om din Benjamin al cărui nume era Chiș, fiul lui Abiel, fiul lui Țeror, fiul lui Becorat, fiul lui Afiah, fiul unui om din Benjamin, bărbat puternic.

² El avea un fiu cu numele Saul, tânăr și frumos, mai frumos decât oricare dintre fiii lui Israel. De la umeri în sus era mai înalt decât tot poporul.

³ Odată măgărițele lui Chiș, tatăl lui Saul, s-au rătăcit. Chiș i-a zis lui Saul, fiul său: „Ia cu tine pe unul dintre slujitori, ridică-te și mergi să cauți măgărițele!”.

⁴ Saul a trecut prin muntele lui Efraim, și a străbătut ținutul Șalișa, dar nu le-a găsit; au trecut prin ținutul Șaalim, dar nu erau [acolo]; au străbătut țara lui Benjamin, dar nu le-au găsit.

⁵ Când au ajuns în ținutul Țuf, Saul i-a zis slujitorului care era cu el: „Hai, să ne întoarcem, ca nu cumva tatăl meu, încetând [să se mai gândească] la măgărițe, să fie îngrijorat pentru noi!”.

⁶ [Slujitorul] i-a zis: „Iată, în cetatea aceasta este un om al lui Dumnezeu, un om renumit; tot ce spune el, se întâmplă. Acum, să mergem acolo! Poate ne va spune calea pe care trebuie să mergem”.

⁷ Saul i-a zis slujitorului său: „Iată, mergem, dar ce-i ducem omului? Căci pâinea din desaga noastră s-a terminat; nu avem niciun dar să-i ducem omului lui Dumnezeu. Ce avem?”.

⁸ Slujitorul i-a răspuns lui Saul: „Iată, am la mine un sfert de siclu de argint; îl voi da omului lui Dumnezeu, iar el ne va arăta drumul”.

⁹ Odinioară în Israel, când mergea cineva să îl consulte pe Dumnezeu, zicea: «Să mergem la văzător!». Căci cel care se numește azi profet, odinioară era văzător. ¹⁰ Saul i-a zis slujitorului său: „Bine zici! Să mergem!”. Și s-au dus în cetatea unde era omul lui Dumnezeu.

Saul îl întâlnește pe Samuel

¹¹ Pe când urcau ei spre cetate, au întâlnit niște fete care ieșiseră să scoată apă. Le-au zis: „Este aici văzătorul?”.

¹² Ele le-au răspuns: „Este, iată-l înaintea ta! Mergi repede, pentru că astăzi a venit în cetate întrucât astăzi [se va aduce] o jertfă pentru popor pe locul înalt!

¹³ Când veți intra în cetate, îl veți găsi înaintea ca să urce la locul înalt să mănânce. Poporul nu mănâncă până nu vine el, fiindcă el binecuvântează jertfa; după aceea mănâncă și cei chemați. Urcați, căci astăzi îl găsiți!”.

¹⁴ Au urcat în cetate. Când au ajuns în mijlocul cetății, iată, Samuel ieșea înaintea lor ca să urce la locul înalt.

¹⁵ Domnul îi descoperise lui Samuel cu o zi înainte de sosirea lui Saul, zicându-i:

¹⁶ „Măine, pe vremea aceasta, voi trimite la tine un om din ținutul lui Benjamin. Unge-l conducător peste poporul meu, Israel. El îl va elibera pe poporul meu din mâna filistenilor pentru că am văzut poporul meu al cărui strigăt a ajuns până la mine.

¹⁷ Samuel l-a văzut pe Saul și Domnul i-a zis: „Iată omul despre care ți-am vorbit! El va stăpâni peste poporul meu”.

¹⁸ Saul s-a apropiat de Samuel la mijlocul porții și i-a zis: „Arată-mi, te rog, unde este casa văzătorului!”.

¹⁹ Samuel i-a răspuns lui Saul: „Eu sunt văzătorul. Urcă înaintea mea la locul înalt și veți mânca astăzi cu mine. Dimineată te voi lăsa să pleci și-ți voi spune tot ce ai pe inimă.

²⁰ Nu te neliniști de măgărițele pe care le-ai pierdut acum trei zile căci au fost găsite. Și pentru cine este orice dorință a lui Israel? Oare nu pentru tine și pentru toată casa tatălui tău?”.

²¹ Saul a răspuns: “Oare nu sunt eu un fiu al [tribului] lui Benjamin, cel mai mic dintre triburile lui Israel? Și familia mea nu este cea mai mică dintre toate familiile din tribul lui Benjamin? Pentru ce îmi spui un cuvânt ca acesta?”.

²² Samuel i-a luat pe Saul și pe slujitorul lui, i-a dus într-o cameră și le-a dat locul cel dintâi printre cei chemați, care erau cam treizeci de persoane.

²³ Samuel i-a zis bucătarului: „Adu porția pe care ți-am dat-o și despre care ți-am zis: «Păstrează-o la tine!»!”.

²⁴ Bucătarul a adus spata și ce era pe ea și a pus-o înaintea lui Saul. [Samuel] a zis: „Iată ce a fost păstrat! Pune-o înaintea ta și mănâncă, fiindcă a fost păstrată pentru tine pentru timpul hotărât, de când am zis: «Voi chema poporul»”. Saul a mâncat împreună cu Samuel în ziua aceea.

²⁵ Au coborât de la locul înalt în cetate, iar Samuel a stat de vorbă cu Saul pe terasă.

Consacrarea lui Saul

²⁶ S-au trezit la revărsatul zorilor. Samuel l-a chemat pe Saul pe terasă și a zis: „Ridică-te și te voi lăsa să pleci!”. Saul s-a ridicat și au ieșit amândoi afară, el și Samuel!

²⁷ Pe când coborau spre marginea cetății, Samuel i-a zis lui Saul: „Spune-i slujitorului tău să treacă înaintea noastră!”. Și el a trecut. „Tu însă oprește-te și astăzi te voi face să auzi cuvântul lui Dumnezeu!”.

10.

¹ Samuel a luat vasul cu untdelemn și l-a turnat pe capul lui Saul. Apoi l-a sărutat și i-a zis: „Oare nu te unge Domnul drept conducător peste moștenirea lui?”

² Astăzi, după ce mă vei părăsi, vei găsi doi oameni la mormântul Rahelei, în teritoriul lui Beniamin, la Teltah. Ei îți vor zice: «Au fost găsite măgărițele pe care te-ai dus să le cauți. Însă iată, tatăl tău a uitat de problema măgărițelor și este îngrijorat pentru voi și zice: «Ce să fac pentru fiul meu?»!».

³ De acolo vei merge mai departe și vei ajunge la stejarul din Tabor. Acolo te vor întâlni trei oameni care urcă la Dumnezeu, la Betel, unul ducând trei iezi, altul ducând trei turte de pâine, iar celălalt ducând un burduf cu vin.

⁴ Ei te vor întreba de sănătate și-ți vor da două pâini pe care să le iei din mâna lor.

⁵ După aceea vei ajunge la Ghibeea Elohim unde se află garnizoana filistenilor. Când vei intra în cetate, vei întâlni o grupare de profeți care coboară de la locul înalt cu alăute, timpane, fluiere și harpe profețind.

⁶ Duhul Domnului va veni peste tine, vei profeți cu ei și vei fi schimbat într-un alt om.

⁷ Când ți se vor împlini semnele acestea, să faci cum vei găsi de cuviință, căci Dumnezeu este cu tine.

⁸ Coboară înaintea mea la Ghilgal. Iată, eu voi coborî la tine ca să aduc arderi de tot și jertfe de împăcare. Așteaptă timp de șapte zile până când voi veni la tine și-ți voi arăta ce trebuie să faci!”.

Întoarcerea lui Saul

⁹ Când [Saul] s-a întors ca să plece de la Samuel, Dumnezeu i-a dat o altă inimă și toate acele semne s-au împlinit în ziua aceea.

¹⁰ Când au ajuns la Ghibeea, iată, i-a ieșit înainte o grupare de profeți. Duhul lui Dumnezeu a venit peste el și el a început să profețească în mijlocul lor.

¹¹ Toți cei ce-l cunoscuseră mai înainte, au văzut că profeția împreună cu profeții, iar oamenii își ziceau unul altuia: „Ce s-a întâmplat cu fiul lui Chiș? Oare și Saul este între profeți?”.

¹² Cineva de acolo a răspuns: „Cine este tatăl lor?”. De aceea s-a creat zicala: „Oare și Saul este între profeți?”.

¹³ Când a terminat de profețit, a venit la locul înalt.

¹⁴ Unchiul lui Saul le-a zis lui Saul și slujitorului său: „Unde ați fost?”. Saul i-a răspuns: „Să căutăm măgărițele; dar am văzut că nu sunt și ne-am dus la Samuel”.

¹⁵ Unchiul lui Saul i-a zis: „Povestește-mi ce v-a spus Samuel!”.

¹⁶ Saul i-a zis unchiului său: „Ne-a spus că măgărițele au fost găsite”. Dar nu i-a spus despre domnia despre care îi vorbise Samuel.

Saul este desemnat ca rege prin tragere la sorți

¹⁷ Samuel a adunat poporul înaintea Domnului la Mițpa

¹⁸ și le-a zis fiilor lui Israel: „Așa vorbește Domnul Dumnezeu lui Israel: «Eu l-am scos pe Israel din Egipt și v-am eliberat din mâna egiptenilor și din mâna tuturor stăpânirilor care vă oprimeau.

¹⁹ Iar astăzi voi îl refuzați pe Dumnezeu vostru care v-a eliberat de toate relele și de toate strâmtorările voastre și-i ziceți: «Pune un rege peste noi!». Acum, prezentați-vă înaintea Domnului, după triburile voastre și după familiile voastre!»”.

²⁰ Samuel a apropiat toate triburile lui Israel și a fost ales prin sorți tribul lui Beniamin.

²¹ A apropiat tribul lui Beniamin, după familiile lui, și a fost aleasă prin sorți familia lui Matri. Apoi a fost ales prin sorți Saul, fiul lui Chiș. L-au căutat, dar nu l-au găsit.

²² L-au consultat încă o dată pe Domnul: „A venit oare omul [acesta] aici?”. Domnul a zis: „Iată, este ascuns între bagaje!”.

²³ Au alergat și l-au luat de acolo, iar el a stat în mijlocul poporului. Era mai înalt decât tot poporul de la umeri în sus.

²⁴ Samuel a zis întregului popor: „Uitați-vă la cel pe care l-a ales Domnul? Nu este nimeni ca el în tot poporul”. Și tot poporul a zis: „Trăiască regele!”.

²⁵ Samuel a făcut cunoscută poporului regula regalității, a scris-o într-o carte și a pus-o înaintea Domnului. Apoi a trimis întreg poporul, fiecare la casa lui.

²⁶ Și Saul s-a dus acasă, la Ghibea. Cu el au mers bărbați puternici cărora Dumnezeu le-a atins inima.

²⁷ Dar, niște oameni de nimic spuneau: „Cum ne va salva acesta?”. L-au disprețuit și nu i-au adus niciun dar. Însă [Saul] s-a făcut că nu aude.

11.

Victoria asupra fiilor lui Amon

¹ Nahaș din Amon a venit și și-a fixat tabăra împotriva [cetății] Iabeș-Galaad. Toți locuitorii din Iabeș i-au zis lui Nahaș: „Încheie o alianță cu noi și-ți vom fi supuși!”.

² Dar Nahaș, din Amon, le-a răspuns: „Voi face [alianță] cu voi cu această condiție: să vă scot tuturor ochiul drept și să pun aceasta ca batjocură pentru tot Israelul”.

³ Bătrânii din Iabeș i-au zis: „Lasă-ne șapte zile ca să trimitem mesageri în tot ținutul lui Israel. Dacă nu va fi nimeni să ne elibereze, vom ieși către tine”.

⁴ Mesagerii au ajuns la Ghibea, [cetatea] lui Saul, și au spus [aceste] lucruri în auzul poporului. Tot poporul și-a ridicat glasul și a plâns.

⁵ Saul tocmai venea de la câmp, în urma boilor, și a întrebat: „Ce are poporul că plânge?”. Iar ei i-au istorisit cuvintele oamenilor din Iabeș.

⁶ Duhul lui Dumnezeu a venit peste el când a auzit aceste lucruri și s-a aprins de mânie.

⁷ A luat o pereche de boi, i-a tăiat în bucăți și le-a trimis prin mesageri în tot ținutul lui Israel, zicând: „Oricine nu va merge după Saul și Samuel, așa se va face boului său”. Groaza Domnului a căzut peste popor și au ieșit ca un singur om.

⁸ [Saul] i-a numărat la Bezec: fiii lui Israel erau trei sute de mii, iar bărbații lui Iuda treizeci de mii.

⁹ Ei au zis mesagerilor care veniseră: „Așa să le spuneți oamenilor din Iabeș-Galaad: «Măine, la amiază, veți fi salvați!»”. Mesagerii au mers și au povestit oamenilor din Iabeș care s-au bucurat.

¹⁰ Oamenii din Iabeș au zis: „Măine vom ieși către voi și ne veți face după cum credeți”.

¹¹ În ziua următoare, Saul a împărțit poporul în trei grupe. Au venit în mijlocul taberei la straja de dimineață și l-a bătut pe Amon până la amiază. Cei care au rămas au fost împrăștiați și între ei nu au mai rămas doi [oameni] împreună.

Saul este proclamat rege

¹² Poporul i-a zis lui Samuel: „Cine zicea: «Saul să domnească peste noi?»? Dați-ni-i pe oamenii [aceia] ca să-i omorâm!”.

¹³ Dar Saul a zis: „Nimeni nu va fi omorât în ziua aceasta, căci astăzi Domnul a făcut mântuire în Israel”.

¹⁴ Samuel a zis poporului: „Să mergem la Ghilgal ca să înnoim acolo regalitatea!”.

¹⁵ Tot poporul a mers la Ghilgal și l-au făcut acolo rege pe Saul înaintea Domnului, la Ghilgal. Au adus acolo jertfe de împăcare înaintea Domnului. Acolo s-au bucurat Saul și toți oamenii lui Israel foarte mult.

12.

Samuel se retrage dinaintea lui Saul

¹ Samuel a zis întregului Israel: „Iată, v-am ascultat glasul în tot ceea ce mi-ați zis și am pus un rege peste voi!

² Acum, iată, regele va merge înaintea voastră! Eu am îmbătrânit și am încărunit, iar fiii mei, iată-i, sunt cu voi! Eu am mers înaintea voastră din tinerețea mea până în ziua de azi.

³ Iată-mă! Spuneți în fața Domnului și în fața unsului său: al cui bou l-am luat? Sau al cui măgar l-am luat? Sau pe cine l-am înșelat? Pe cine l-am asuprit? Din mâna cui am luat mită ca să-mi închid ochii cu ea? Și vă voi da înapoi.

⁴ Ei i-au răspuns: „Nu ne-ai înșelat și nu ne-ai asuprit, nici nu ai luat nimic din mâna nimănui”.

⁵ El le-a zis: „Domnul este martor împotriva voastră și unsul lui este martor în ziua aceasta că nu ați găsit nimic în mâinile mele”. Ei au răspuns: “Sunt martori!”.

Samuel, profet și mijlocitor pentru popor

⁶ Samuel a zis poporului: „Domnul este cel care i-a pus pe Moise și pe Aaron și i-a scos pe părinții voștri din țara Egiptului.

⁷ Acum, prezentați-vă ca să judec înaintea Domnului pentru toate faptele de dreptate pe care le-a făcut Domnul pentru voi și pentru părinții voștri.

⁸ Când a venit Iacob în Egipt, părinții voștri au strigat către Domnul și Domnul i-a trimis pe Moise și pe Aaron care i-au scos pe părinții voștri din Egipt și i-au adus să locuiască în locul acesta.

⁹ Dar ei au uitat de Domnul Dumnezeul lor, iar el i-a dat în mâinile lui Sisera, căpetenia armatei din Hațor, în mâinile filistenilor și în mâinile regelui din Moab care au luptat împotriva lor.

¹⁰ Au strigat către Domnul și au zis: «Am păcătuțit căci l-am părăsit pe Domnul și am slujit Baalilor și Astartelor; acum eliberează-ne din mâna dușmanilor noștri și-ți vom sluji ție!».

¹¹ Domnul i-a trimis pe Ierubaal, pe Bedan, pe Iefte și pe Samuel și v-a eliberat din mâna dușmanilor voștri care vă înconjurau și ați locuit în siguranță.

¹² Când ați văzut că Nahaș, regele fiilor lui Amon, venea împotriva voastră, mi-ați zis: «Nu, ci să domnească un rege peste noi!», când Domnul Dumnezeul vostru era regele vostru.

¹³ Acum, iată regele pe care l-ați ales și pe care l-ați cerut! Iată, Domnul a pus un rege peste voi!

¹⁴ Dacă vă veți teme de Domnul, dacă-i veți sluji, dacă veți asculta de glasul lui, și dacă nu vă veți răzvrăti împotriva cuvântului Domnului, atunci și voi și regele care domnește peste voi îl veți urma pe Domnul Dumnezeul vostru.

¹⁵ Dar dacă nu veți asculta de glasul Domnului și vă veți răzvrăti împotriva cuvântului Domnului, mâna Domnului va fi împotriva voastră ca și împotriva părinților voștri.

¹⁶ Acum stați ca să vedeți lucrul acesta mare pe care îl face Domnul înaintea ochilor voștri.

¹⁷ Nu este oare acum vremea seceratului grâului? Îl voi invoca pe Domnul și el va trimite tunete și ploaie. Veți ști și veți vedea răutatea voastră mare pe care ați făcut-o înaintea Domnului cerând pentru voi un rege”.

¹⁸ Samuel l-a invocat pe Domnul și Domnul a trimis în ziua aceea tunete și ploaie. Tot poporul a avut mare frică de Domnul și de Samuel.

¹⁹ Tot poporul i-a zis lui Samuel: „Roagă-te Domnului Dumnezeului tău pentru slujitorii tăi ca să nu murim! Căci la toate păcatele noastre am mai adăugat și răul de a cere un rege pentru noi”.

²⁰ Samuel a zis poporului: „Nu vă temeți! Voi ați făcut tot răul acesta. Însă, nu vă abateți de la urmarea Domnului și slujiți-i Domnului din toată inima voastră!

²¹ Nu vă abateți, căci ați urmat lucruri de nimic care nu folosesc și nu salvează, pentru că sunt lucruri de nimic!

²² Domnul nu va uita de poporul său de dragul numelui său cel mare, căci Domnul a binevoit să vă facă poporul său.

²³ Dar eu, departe de mine să păcătuiesc împotriva Domnului încetând să mă rog pentru voi! Din contră, vă voi învăța calea cea bună și dreaptă.

²⁴ Temeți-vă numai de Domnul și slujiți-i în adevăr din toată inima voastră, căci vedeți ce lucruri mari a făcut cu voi.

²⁵ Dar dacă veți face răul, veți pieri și voi, și regele vostru”.

13.

Războiul lui Saul împotriva filistenilor

¹ Saul avea câțiva ani când a ajuns rege și domnise doi ani peste Israel.

² Saul și-a ales trei mii de [bărbați] din Israel: două mii erau cu el la Micmaș și pe muntele Betel, iar o mie erau cu Ionatan la Ghibeea din Beniamin. Pe cei care au rămas din popor, i-a trimis pe fiecare la cortul lui.

³ Ionatan a bătut garnizoana filistenilor care era la Gheba și filistenii au auzit [lucrurile acestea]. Saul a sunat din trâmbiță în toată țara, zicând: „Să audă evreii!”.

⁴ Tot Israelul a auzit zicându-se: „Saul a bătut garnizoana filistenilor și Israel a devenit dușman pentru filistenii”. Poporul s-a adunat după Saul la Ghilgal.

⁵ Filistenii s-au adunat să lupte împotriva lui Israel. Aveau treizeci de mii de care și șase mii de călăreți, iar poporul era numeros ca nisipul de pe țărmul mării. Au venit și și-au fixat tabăra la Micmaș, la est de Bet-Aven.

⁶ Oamenii lui Israel s-au văzut în strâmtoare, căci erau împresurați, și s-au ascuns în peșteri, în tufișuri, în stânci, în întărituri și în gropi.

⁷ Unii evrei au trecut Iordanul în ținutul lui Gad și Galaad. Saul era încă la Ghilgal și tot poporul tremura în urma lui.

Prima infidelitate a lui Saul

⁸ [Saul] a așteptat timp de șapte zile, după timpul hotărât de Samuel. Dar Samuel nu venea la Ghilgal, iar poporul pleca de lângă Saul.

⁹ Saul a zis: „Aduceți la mine arderea de tot și jertfele de împăcare!”. Și el a adus arderea de tot.

¹⁰ Când a terminat de adus arderea de tot, a venit Samuel, iar Saul a ieșit în întâmpinare ca să-l salute.

¹¹ Samuel i-a zis: „Ce-ai făcut?”. Saul i-a răspuns: „Când am văzut că poporul pleacă de lângă mine, că tu nu ai venit la timpul hotărât și că filistenii s-au adunat la Micmaș,

¹² mi-am zis: «Filistenii vor coborî peste mine la Ghilgal, iar eu nu îmbunasem fața Domnului! Atunci am îndrăznit și am adus arderea de tot”.

¹³ Samuel i-a zis lui Saul: „Te-ai comportat ca un nebun și nu ai păzit porunca pe care ți-o dăduse Domnul Dumnezeuul tău. Domnul stabilise domnia ta peste Israel pentru totdeauna.

¹⁴ Dar acum, domnia ta nu va dăinui. Domnul și-a ales un om după inima sa și l-a rânduit să fie conducător peste poporul său, pentru că nu ai păzit ce-ți poruncise Domnul”.

¹⁵ Samuel s-a ridicat și a urcat de la Ghilgal la Ghibeea din Beniamin. Saul a făcut numărătoarea poporului care era cu el: erau cam șase sute de oameni.

Pregătirile pentru luptă

¹⁶ Saul și Ionatan, fiul său, și poporul care era cu ei, s-au așezat la Ghibeea din Beniamin, iar filistenii aveau tabăra la Micmaș.

¹⁷ Din tabăra filistenilor au ieșit tâlhari [împărțiți] în trei grupe: una s-a îndreptat spre drumul care duce la Ofra, spre ținutul Șual;

¹⁸ o alta s-a îndreptat spre drumul care duce la Bet-Horon; iar a treia s-a îndreptat spre drumul care duce spre hotarul de unde se vede Valea Țeboim, spre pustiu”.

¹⁹ În toată țara lui Israel nu se găsea niciun fierar; căci filistenii au spus: „Nu cumva evreii să-și facă săbii sau sulite”.

²⁰ Întregul Israel cobora la filistenii ca să-și ascute brăzdarul plugului, coasa, securea și sapa

²¹ când se tocea sapa, coasa, furca cu trei coarne și securea și ca să facă vârf la țepușă.

²² În ziua luptei, nimeni din poporul care era cu Saul și Ionatan nu avea nici sabie, nici sulită; numai Saul și Ionatan, fiul său, aveau.

²³ O garnizoană a filistenilor a ieșit spre trecătoarea Micmaș.

14.

Ionatan atacă garnizoana filistenilor

¹ Într-o zi, Ionatan, fiul lui Saul, i-a zis slujitorului care-i purta armele: „Hai să mergem către garnizoana filistenilor care este dincolo de locul acesta!”; dar nu i-a spus tatălui său.

² Saul stătea la marginea cetății Ghibeea, sub rodiul din Migron, iar poporul care era cu el era cam șase sute de oameni.

³ Ahia, fiul lui Ahitub, fratele lui Icabod, fiul lui Pinhas, fiul lui Eli, preotul Domnului la Șilo, purta efodul. Poporul nu știa că Ionatan plecase.

⁴ Între trecătorile prin care căuta Ionatan să ajungă la garnizoana filistenilor era un pisc de stâncă de o parte și un pisc de stâncă de cealaltă parte; unul se numea Boțet și celălalt Sene.

⁵ Un pisc se înalță spre nord, față în față cu Micmaș, iar celălalt spre sud, față în față cu Gheba.

⁶ Ionatan, fiul lui Saul, i-a zis slujitorului care-i purta armele: „Hai să mergem la garnizoana acestor neamuri împrejur. Poate că Domnul va lucra pentru noi, căci nimic nu-l împiedecă pe Domnul să elibereze prin puțini sau prin mulți”.

⁷ Cel care-i purta armele i-a răspuns: „Fă tot ce ai în inimă, mergi unde vrei; iată, sunt cu tine orice-ai face!”.

⁸ A zis Ionatan: „Hai să mergem la oamenii [aceștia] și să ne arătăm lor!

⁹ Dacă ne vor zice: «Stați până vom veni noi la voi!», vom rămâne pe loc și nu vom urca la ei.

¹⁰ Dar dacă vor zice: «Urcați la noi!», vom urca pentru că Domnul îi dă în mâinile noastre. Acesta ne va fi semnul”.

¹¹ S-au arătat amândoi garnizoanei filistenilor, care au zis: „Iată, evreii ies din găurile în care s-au ascuns!”.

¹² Oamenii din garnizoană i-au zis lui Ionatan și celui care-i purta armele: „Urcați la noi ca să vă spunem ceva!”. Ionatan i-a zis celui care-i purta armele: „Vino după mine, căci Domnul îi dă în mâinile lui Israel!”.

¹³ Ionatan s-a cățărat cu mâinile și cu picioarele și cel care-i purta armele era în urma lui. [Filistenii] cădeau înaintea lui Ionatan, iar cel care-i purta armele îi ucidea în urma lui.

¹⁴ În [acest] prim măcel, Ionatan și cel care-i purta armele au ucis cam douăzeci de oameni, pe o suprafață de aproape o jumătate de pogoan de pământ – norma de arat pentru o pereche [de boi].

¹⁵ S-a creat spaimă în tabără, în câmpie și în tot poporul; garnizoana și tâlharii s-au înspăimântat și ei. Pământul s-a cutremurat căci a fost spaimă de la Domnul.

Bătălie generală

¹⁶ Străjerii lui Saul care erau la Ghibeea din Benjamin au văzut că mulțimea se împrăștia și mergea în toată părțile.

¹⁷ Saul i-a zis poporului care era cu el: „Numărați, vă rog, și vedeți cine a plecat dintre noi!”. Au numărat și, iată că lipseau Ionatan și cel care-i purta armele.

¹⁸ Saul i-a zis lui Ahia: „Adu arca lui Dumnezeu!”. Căci pe vremea aceea arca lui Dumnezeu era în mijlocul fiilor lui Israel.

¹⁹ Pe când vorbea Saul cu preotul, zgomotul în tabăra Filistenilor se făcea tot mai mare. Saul i-a zis preotului: „Trage-ți mâna!”.

²⁰ Saul și tot poporul care era cu el s-au adunat și au mers la locul luptei. Iată, sabia fiecăruia era îndreptată împotriva vecinului său: învâlmășeală foarte mare.

²¹ Evreii care de mai dinainte erau la filistenii și care merseseră cu ei în tabără de jur împrejur, s-au unit și ei cu Israelul care era cu Saul și cu Ionatan.

²² Toți bărbații lui Israel care se ascunseseră în muntele lui Efraim, au auzit că filistenii fug și i-au urmărit și ei în luptă.

²³ Domnul l-a eliberat pe Israel în ziua aceea, iar lupta a trecut dincolo de Bet-Aven.

Votul lui Saul încălcat de Ionatan

²⁴ În ziua aceea, oamenii din Israel erau frânți pentru că Saul făcuse poporul să jure: „Blestemat să fie acela care va mânca pâine până deseară! Eu mă voi răzbuna pe dușmanii mei”. Și nimeni din popor nu a gustat mâncare.

²⁵ Toată lumea a ajuns într-o pădure unde era miere pe pământ.

²⁶ Poporul a intrat în pădure și mierea se prelingea [din fagure]. Dar nimeni nu a luat căci poporul se temea din cauza jurământului.

²⁷ Ionatan nu auzise când tatăl său pusese poporul să jure; și-a întins vârful toiagului pe care îl avea în mână, l-a înmuiat în fagurele de miere, și-a dus mâna la gură și i s-au luminat ochii!

²⁸ Dar cineva din popor i-a zis: „Tatăl tău a pus poporul să jure, zicând: «Blestemat să fie acela care va mânca astăzi!»”. Însă poporul era sleit de puteri.

²⁹ Ionatan a zis: „Tatăl meu a răvășit țara. Vedeți cum mi s-au luminat ochii când am gustat numai puțin din mierea aceasta!

³⁰ Dar dacă poporul ar fi mâncat astăzi din prada pe care a găsit-o la dușmanul lui, acum măcelul asupra filistenilor ar fi fost mai mare!”.

Greșeala poporului

³¹ În ziua aceea i-au bătut pe filistenii de la Micmaș până la Aialon. Poporul era sleit de puteri.

³² Poporul s-a năpustit asupra prăzii: au luat oi, boi și viței și i-au înjunghiat pe pământ, iar poporul a mâncat deasupra sângelui.

³³ I-au adus la cunoștință lui Saul: „Iată, poporul păcătuiește împotriva Domnului mâncând deasupra sângelui!”. Saul a zis: „Faceți o nelegiuire; rostogoliți acum la mine o piatră mare!”.

³⁴ Saul a zis: „Împrăștiați-vă prin popor și spuneți fiecăruia să-și aducă boul sau oaia și să înjunghie aici. Apoi mâncați și nu păcătuiți împotriva Domnului mâncând cu sânge!”. Tot poporul și-a adus noaptea boul fiecare cu mâna sa și l-au înjunghiat

acolo.

³⁵ Saul a zidit un altar Domnului: acesta a fost primul altar pe care l-a zidit Domnului.

Ionatan este descoperit vinovat și salvat de popor

³⁶ Saul a zis: „Să coborâm după filistenii pe timpul nopții! Să-i jefuim până la lumina zilei și să nu lăsam să rămână nimeni dintre ei!”. Ei au zis: „Fă tot ce e bun în ochii tăi!”. Preotul a zis: „Să ne apropiem aici de Dumnezeu!”.

³⁷ Saul l-a consultat pe Dumnezeu: „Să cobor după filistenii? Îi vei da în mâna lui Israel?”. Dar nu i s-a răspuns în ziua aceea.

³⁸ Saul a zis: „Apropiati-vă aici, toate căpeteniile poporului; căutați și vedeți de către cine a fost [săvârșit] păcatul acesta astăzi!”.

³⁹ Căci viu este Domnul, cel care-l eliberează pe Israel: chiar dacă l-ar fi săvârșit Ionatan, fiul meu, va muri”. Însă nu era nimeni în popor care să-i răspundă.

⁴⁰ [Saul] a zis întregului Israel: „Voi stați de o parte, iar eu și Ionatan, fiul meu, de cealaltă parte!”. Poporul i-a zis lui Saul: „Fă ceea ce e bine în ochii tăi!”.

⁴¹ Saul i-a zis Domnului Dumnezeului lui Israel: „Dă un răspuns complet!”. Au fost aleși Ionatan și Saul, iar poporul a scăpat.

⁴² Saul a zis: „Aruncați [sorții] între mine și Ionatan, fiul meu!”. Și a fost ales Ionatan.

⁴³ Saul i-a zis lui Ionatan: „Spune-mi ce ai făcut!”. Ionatan i-a spus: „Am gustat puțină miere cu vârful toiagului pe care-l aveam în mână: iată-mă, pot să mor!”.

⁴⁴ Saul a zis: „Așa să facă Domnul – ba chiar mai rău –: Ionatan, vei muri!”.

⁴⁵ Poporul i-a zis lui Saul: „Oare să moară Ionatan, el care a făcut această mare eliberare în Israel? Niciodată! Viu este Domnul: niciun fir de păr din capul lui nu va cădea la pământ! Căci el a lucrat cu Dumnezeu astăzi!”. Și poporul l-a răscumpărat pe Ionatan și nu a murit.

⁴⁶ Saul a renunțat să-i mai urmărească pe filistenii, iar filistenii s-au dus acasă.

Domnia lui Saul

⁴⁷ Saul a luat domnia peste Israel, a luptat de jur împrejur cu toți dușmanii lui:

cu Moab, cu fiii lui Amon, cu Edom, cu regii din Țoba și cu filistenii; oriunde mergea, era învingător.

⁴⁸ S-a dovedit viteaz, l-a bătut pe Amalec și l-a eliberat pe Israel din mâna celor ce-l jefuiau.

⁴⁹ Fiii lui Saul au fost: Ionatan, Ișvi și Malchișua. Cele două fete ale lui se numeau: cea mai mare Merab, iar cea mai mică Mical.

⁵⁰ Numele soției lui Saul era Ahinoam, fiica lui Ahimaaf. Numele căpeteniei armatei sale era Abner, fiul lui Ner, unchiul lui Saul.

⁵¹ Chiș, tatăl lui Saul, și Ner, tatăl lui Abner, erau fiii lui Abiel.

⁵² Au fost lupte grele împotriva filistenilor tot timpul vieții lui Saul. Când Saul vedea orice bărbat viteaz sau puternic, îl lua la sine.

15.

Lupta împotriva lui Amalec

¹ Samuel i-a zis lui Saul: „Pe mine m-a trimis Domnul să te ung rege peste poporul lui, peste Israel. Acum ascultă cuvintele

Domnului!

² Așa vorbește Domnul Sabaot: «Mi-aduc aminte de ceea ce a făcut Amalec împotriva lui Israel când a stat înaintea lui la ieșirea lui din Egipt.

³ Acum mergi și lovește-l pe Amalec, nimicește tot ceea ce are. Să nu-ți fie milă și să dai morții bărbat și femeie, copil și sugar, bou și oaie, cămilă și măgar».

⁴ Saul a chemat poporul și l-a numărat la Telaim: erau două sute de mii de pedestrași și zece mii de oameni din Iuda.

⁵ Saul a mers până la cetatea lui Amalec și a pus [oameni] la pândă în vale.

⁶ Saul le-a zis cheneilor: „Mergeți, îndepărtați-vă și ieșiți din mijlocul lui Amalec ca să nu vă nimicesc împreună cu el! Căci voi ați arătat îndurare față de fiii lui Israel când au ieșit din Egipt”. Și cheneii au plecat din mijlocul lui Amalec.

⁷ Saul l-a bătut pe Amalec de la Havila până la Șur, care este aproape de Egipt.

⁸ L-a prins viu pe Agag, regele lui Amalec, și a nimicit tot poporul prin ascuțișul sabiei.

⁹ Saul și poporul l-au cruțat pe Agag și ceea ce era mai bun din turmă și din cireadă, animalele grase și mieii: tot ceea ce era mai bun nu a vrut să le nimicească. Dar orice lucru prost și slab, pe acelea le-a nimicit.

¹⁰ Domnul i-a vorbit lui Samuel:

¹¹ „Îmi pare rău că l-am pus pe Saul rege. A încetat să mă urmeze și nu a împlinit cuvintele mele”. Samuel s-a întristat și a strigat către Domnul toată noaptea.

¹² Samuel s-a sculat dimineața [ca să meargă] în întâmpinarea lui Saul. Însă i s-a spus lui Samuel: „Saul a mers la Carmel și, iată, a ridicat mâna, a înconjurat, a trecut mai departe și a coborât la Ghilgal”.

¹³ Samuel s-a dus la Saul, iar Saul i-a zis: “Fii binecuvântat de Domnul! Am împlinit cuvântul Domnului”.

¹⁴ Samuel a zis: „Ce este zgomotul acesta de turmă în urechile mele și zgomotul de cireadă pe care îl aud?”.

¹⁵ Saul a răspuns: „Le-au adus de la Amalec deoarece poporul a cruțat ce era mai bun din turmă și din cireadă ca să-i aducă jertfă Domnului Dumnezeuului tău; restul l-a nimicit”.

¹⁶ Samuel i-a zis lui Saul: „Stai și-ți voi spune ce mi-a zis Domnul în timpul nopții!”. Saul i-a zis: „Spune!”.

¹⁷ Samuel i-a zis: „Oare nu când erai mic în ochii tăi ai devenit conducător peste triburile lui Israel? Domnul te-a uns rege peste Israel.

¹⁸ Domnul te-a trimis pe cale, zicând: «Du-te și nimicește-i pe păcătoși, pe Amalec; luptă împotriva lor până îi vei nimici!».

¹⁹ Pentru ce nu ai ascultat glasul Domnului? Pentru ce te-ai năpustit asupra prăzii și ai făcut ce este rău înaintea Domnului?”.

²⁰ Saul i-a răspuns lui Samuel: „Am ascultat glasul Domnului! M-am dus pe calea pe care m-a trimis Domnul. L-am adus pe Agag, regele lui Amalec și l-am nimicit pe Amalec;

²¹ dar poporul a luat din pradă oi și boi, cele mai bune din cele consacrate spre jertfă Domnului Dumnezeuului tău la Ghilgal”.

²² Samuel i-a zis:

„Îi plac Domnului mai mult arderile de tot și jertfele decât ascultarea de glasul Domnului?

Iată, ascultarea este mai bună decât jertfele

și supunerea mai bună decât grăsimea berbecilor.

²³ Căci răzvrătirea este ca păcatul ghicitoriei și încăpățânarea ca nelegiuirea și închinarea la idoli.

Pentru că te-ai îndepărtat de cuvântul Domnului,

și Domnul te îndepărtează: nu vei mai fi rege!”.

²⁴ Saul i-a zis lui Samuel: „Am păcătuit căci am încălcat porunca Domnului și cuvintele tale; m-am temut de popor și am ascultat de glasul lor.

²⁵ Acum, te rog, iartă-mi păcatul, întoarce-te cu mine ca să mă închin Domnului!”.

²⁶ Samuel i-a zis lui Saul: „Nu mă voi întoarce cu tine! Pentru că te-ai îndepărtat de cuvântul Domnului, și Domnul te-a îndepărtat: nu vei mai fi rege peste Israel”.

- ²⁷ Samuel s-a întors ca să plece, iar Saul l-a apucat de poala mantiei și ea s-a rupt.
- ²⁸ Samuel i-a zis: „Domnul rupe astăzi domnia lui Israel de la tine și o dă altuia mai bun decât tine.
- ²⁹ Cel care este gloria lui Israel nu se dezmințe și nu-i pare rău. Căci el nu este om ca să-i pară rău”.
- ³⁰ Saul i-a zis: „Am păcătuit! Acum, te rog, arată-mi respect în fața bătrânilor poporului meu și în fața lui Israel: întoarce-te cu mine ca să mă închin Domnului Dumnezeului tău!”.
- ³¹ Samuel s-a întors după Saul, iar Saul s-a închinat Domnului.
- ³² Samuel i-a zis: „Adu-l la mine pe Agag, regele lui Amalec!”. Agag a înaintat vesel spre el, căci zicea: „Cu siguranță s-a îndepărtat amărăciunea morții”.
- ³³ Samuel i-a zis:
„După cum sabia ta le-a lăsat pe femei fără copii,
tot așa și mama ta va fi lăsată fără copii între femei”.
- Samuel l-a ucis pe Agag înaintea Domnului la Ghilgal.
- ³⁴ Samuel a plecat la Rama, iar Saul a urcat acasă la Ghibeea lui Saul.
- ³⁵ Samuel nu s-a mai dus să-l vadă pe Saul până în ziua morții sale. Samuel îl plângea pe Saul pentru că Domnului i-a părut rău că îl făcuse pe Saul rege peste Israel.

16.

SAUL ȘI DAVID

Ungerea lui David

- ¹ Domnul i-a zis lui Samuel: „Până când îl vei plânge pe Saul pentru că l-am îndepărtat să mai fie rege peste Israel? Umple-ți cornul cu untdelemn și du-te! Te voi trimite la Iese, cel din Betleem, căci am văzut între fiii săi un rege pentru mine”.
- ² Samuel i-a zis: „Cum să mă duc? Saul va auzi și mă va ucide”. Domnul i-a zis: „Ia cu tine un vițel din cireadă și spune: «Am venit să aduc jertfă Domnului».
- ³ Cheamă-l pe Iese la jertfă, iar eu îți voi arăta ce trebuie să faci: îl vei unge pentru mine pe cel pe care îți voi spune”.
- ⁴ Samuel a făcut ce i-a zis Domnul și s-a dus la Betleem. Bătrânii cetății au ieșit tremurând înaintea lui și i-au zis: „Este pașnică venirea ta?”.
- ⁵ El a răspuns: „Da; vin să aduc o jertfă Domnului. Sfințiți-vă și veniți cu mine la jertfă!”. I-a sfințit și pe Iese și pe fiii lui și i-a chemat la jertfă.
- ⁶ Când ei au venit, Samuel l-a văzut pe Eliab și a zis: „Cu siguranță, unsul Domnului este înaintea lui”.
- ⁷ Domnul i-a zis lui Samuel: „Nu te uita la chipul și înălțimea staturii lui, căci l-am îndepărtat. [Domnul nu se uită] la ce se uită omul; omul se uită la ochi, Domnul însă se uită la inimă”.
- ⁸ Iese l-a chemat pe Abinadab și l-a făcut să treacă prin fața lui Samuel. [Samuel] a zis: „Nici pe acesta nu l-a ales Domnul”.
- ⁹ Iese l-a făcut pe Șama să treacă; [Samuel] a zis: „Nici pe acesta nu l-a ales Domnul”.
- ¹⁰ Iese i-a făcut pe cei șapte fii ai săi să treacă prin fața lui Samuel. Samuel i-a zis lui Iese: „Domnul nu l-a ales pe niciunul dintre ei”.
- ¹¹ Samuel i-a zis lui Iese: „Aceștia sunt toți fiii tăi?”. El a răspuns: „A mai rămas cel mai mic. Iată, păzește turma!”. Și Samuel i-a zis lui Iese: „Trimite să-l aducă, fiindcă nu ne vom așeza la masă până când nu va veni aici!”.
- ¹² Iese a trimis să-l aducă. Era roșcat, cu ochi frumoși și plăcut la vedere. Domnul i-a zis lui Samuel: „Ridică-te și unge-l! El este”.
- ¹³ Samuel a luat cornul cu untdelemn și l-a uns în mijlocul fraților lui. Duhul Domnului a venit peste David din acea zi încolo. Samuel s-a ridicat și s-a dus la Rama.

David la curtea lui Saul

- ¹⁴ Duhul Domnului s-a îndepărtat de la Saul și îl chinuia un duh rău de la Domnul.
- ¹⁵ Slujitorii lui Saul i-au zis: „Iată, un duh rău de la Dumnezeu te chinuie!”.
- ¹⁶ Să spună stăpânul nostru! Slujitorii tăi sunt înaintea ta. Să caute un om care știe să cânte la harpă. Când va fi peste tine duhul cel rău de la Dumnezeu, el să cânte cu mâna lui și-ți va fi bine”.
- ¹⁷ Saul le-a răspuns slujitorilor săi: „Căutați pentru mine un om care să cânte bine și aduceți-l la mine!”.
- ¹⁸ Unul dintre slujitori a zis: „Iată, am văzut un fiu al lui Iese, cel din Betleem, care știe să cânte; este puternic și viteaz – un războinic –, înțelept la vorbă și plăcut la chip și Domnul este cu el”.
- ¹⁹ Saul a trimis mesageri la Iese să-i spună: „Trimite-l la mine pe fiul tău David care este la turmă!”.
- ²⁰ Iese a luat un măgar, pâine, un burduf cu vin și un ied și le-a trimis lui Saul prin David, fiul său.
- ²¹ David a ajuns la Saul și a stat înaintea lui. [Saul] l-a îndrăgit foarte mult și a devenit purtătorul lui de arme.
- ²² Saul a trimis să i se spună lui Iese: „Să rămână David înaintea mea căci a aflat bunăvoință în ochii mei!”.
- ²³ Când duhul cel rău de la Dumnezeu era peste Saul, David lua harpa și cânta cu mâna lui. Saul se calma și-i era mai bine; duhul cel rău se îndepărta de la el.
- 17.

David și Goliat

- ¹ Filistenii și-au adunat taberele pentru luptă la Soco, care este în Iuda; și-au fixat tabăra între Soco și Azeca, la Efes-Damim.
- ² Saul și bărbații lui Israel s-au adunat, și-au fixat tabăra la Emec-Ela și s-au așezat în linie de luptă împotriva filistenilor.
- ³ Filistenii s-au așezat pe o parte a muntelui, iar Israel s-a așezat pe cealaltă parte a muntelui: o vale era între ei.
- ⁴ A ieșit un luptător din tabăra filistenilor și numele lui era Goliat din Gat. Înălțimea lui era de șase coți și o palmă.
- ⁵ Avea pe cap un coif de bronz și era îmbrăcat cu o platoșă în solzi a cărei greutate era de cinci mii de sicli de bronz.
- ⁶ Avea gambiere din bronz la picioare și o lance de bronz între umerii săi.
- ⁷ Coada lancei lui era ca sulul unui țesător, iar vârful lancei sale era de șase sute de sicli de fier. Cel care-i purta scutul mergea înaintea lui.
- ⁸ [Goliat] s-a oprit și a spus către liniile de luptă ale lui Israel: „Pentru ce ați ieșit în linie de luptă? Oare nu sunt eu filistean, iar voi sclavii lui Saul? Alegeți-vă pe cineva și să coboare le mine!”
- ⁹ Dacă va putea să se lupte cu mine și mă va bate, noi vom fi sclavii voștri; dar dacă eu voi putea să-l bat, voi veți fi sclavii noștri și ne veți sluji”.
- ¹⁰ Filisteanul a zis: „Eu astăzi am disprețuit liniile de luptă ale lui Israel. Dați-mi pe cineva ca să luptăm împreună!”.
- ¹¹ Saul și tot Israelul au auzit aceste cuvinte ale filisteanului, s-au înspăimântat și au fost cuprinși de o mare frică.

Sosirea lui David pe câmpul de luptă

- ¹² David era fiul unui om din Efrata din Betleemul lui Iuda. Numele lui era Iese și avea opt fii, iar în timpul lui Saul, omul ajunsese bătrân, înaintat în vârstă.
- ¹³ Cei trei fii mai mari ai lui Iese îl urmaseră pe Saul la război. Numele celor trei fii care au mers la război erau: Eliab, întâiul

născut, Abinadab, cel de-al doilea, și Șama, cel de-al treilea.

¹⁴ David era cel mai mic. Cei trei mai mari l-au urmat pe Saul.

¹⁵ David pleca de la Saul și se întorcea ca să păzească turma tatălui său la Betleem.

¹⁶ Filisteanul se apropia dimineța și seara; s-a înfățișat [astfel] timp de patruzeci de zile.

¹⁷ Iese i-a zis lui David, fiul său: „Ia pentru frații tăi această *efă* de grâu prăjit și aceste zece pâini și aleargă în tabără la frații tăi;

¹⁸ du și aceste zece cașuri de brânză căpeteniei peste mie! Întreabă-i pe frații tăi de sănătate și ia dovadă de la ei!

¹⁹ Saul, ei și toți bărbații lui Israel sunt în Emec Ela ca să lupte împotriva filistenilor”.

²⁰ David s-a sculat dimineța, a lăsat oile în seama unui paznic, și-a luat [lucrurile] și a mers după cum îi poruncise Iese. A ajuns unde erau carele când armata ieșea să se așeze în linie de bătaie și scoteau strigăte de luptă.

²¹ Israel și filistenii s-au așezat în linii de bătaie, una în fața celeilalte.

²² David a lăsat lucrurile pe care le avea în mâna celui ce păzea lucrurile și a alergat la liniile de luptă. Când a ajuns, i-a întrebat pe frații săi de sănătate.

²³ În timp ce vorbea cu ei, iată, un luptător filistean – numele lui era Goliat din Gat – a urcat din liniile de bătaie ale filistenilor și a zis acele cuvinte și David le-a auzit.

²⁴ Toți bărbații lui Israel, când îl vedeau pe [acel] om, fugeau dinaintea lui și se temeau foarte mult.

²⁵ Toți bărbații din Israel ziceau: „L-ați văzut pe omul acesta înaintând? A înaintat ca să-l disprețuiască pe Israel. Dacă-l va omorî cineva, regele îl va copleși cu bogății multe, i-o va da pe fiica sa [de soție] și va scuti [de dări] casa tatălui său în Israel”.

²⁶ David le-a zis oamenilor care erau cu el: „Ce se va face aceluia care îl va bate pe filisteanul acesta și va îndepărta disprețul de deasupra lui Israel? Cine este filisteanul acesta, acest netăiat împrejur, ca să disprețuiască armatele Dumnezeului celui viu?”.

²⁷ Poporul i-a răspuns cu aceleași cuvinte: „Așa i se va face celui care-l va bate”.

²⁸ Eliab, fratele lui cel mai mare, a auzit că vorbea cu bărbații și s-a aprins de mânie împotriva lui David și i-a zis: „De ce ai coborât și cui ai lăsat turma aceea mică în pustiu? Eu cunosc mândria ta și răutatea inimii tale. Căci ai coborât ca să vezi lupta”.

²⁹ David a răspuns: „Ce-am făcut acum? Oare nu mai pot spune nimic?”.

³⁰ S-a întors de la el către un altul și a vorbit cu aceleași cuvinte. Poporul i-a răspuns ca prima dată.

David acceptă provocarea lui Goliat

³¹ Când au auzit cuvintele pe care le-a spus David, i le-au făcut cunoscute lui Saul care [a trimis] să-l aducă.

³² David i-a zis lui Saul: „Nimeni să nu-și piardă curajul! Slujitorul tău va merge și se va lupta cu filisteanul acesta”.

³³ Saul i-a zis lui David: „Nu poți să mergi să te lupți cu filisteanul acesta, căci tu ești un copil, iar el este un războinic din tinerețea lui”.

³⁴ David i-a zis lui Saul: „Slujitorul tău păștea turma tatălui său. Când un leu sau un urs venea să ia un miel din turmă,

³⁵ alergam după el, îl loveam și îl smulgeam din gura lui. Dacă se ridica împotriva mea, îl apucam de falcă, îl loveam și-l omoram.

³⁶ Slujitorul tău a ucis leul și ursul. Este oare filisteanul acesta netăiat împrejur ca unul dintre aceștia că disprețuiește armatele Dumnezeului celui viu?”.

³⁷ David i-a zis: „Domnul, care m-a salvat din gheara leului și din laba ursului, mă va salva și din mâna acestui filistean”. Atunci Saul i-a zis lui David: „Du-te, și Domnul să fie cu tine!”.

³⁸ Saul l-a îmbrăcat pe David cu armura sa, i-a pus un coif de bronz pe cap și l-a îmbrăcat cu zale.

³⁹ David și-a încins sabia peste armură și a vrut să meargă, căci nu le încercase [încă]. Apoi i-a zis lui Saul: „Nu pot să merg

cu ele pentru că nu le-am încercat [niciodată]. Și le-a dat jos de pe el.

Lupta cu Goliat

⁴⁰ Și-a luat bâta în mână, și-a ales din pârau cinci pietre netede și le-a pus în traista lui de păstor pe care o avea. Avea praștia în mâna lui și s-a apropiat de filistean.

⁴¹ Filisteanul s-a apropiat puțin câte puțin de David, iar omul care-i purta scutul era înaintea lui.

⁴² Filisteanul s-a uitat fix și, când l-a văzut pe David, l-a disprețuit pentru că era un copil roșcat cu chip frumos.

⁴³ Filisteanul i-a zis lui David: „Oare sunt eu un câine că vii la mine cu o bâta?”. Apoi filisteanul l-a blestemat pe David pe zeii lui.

⁴⁴ Filisteanul i-a zis lui David: „Vino la mine și voi da carnea ta păsărilor cerului și animalelor câmpului!”.

⁴⁵ David i-a zis filisteanului: „Tu vii împotriva mea cu sabie, cu sulică și cu lance; eu vin împotriva ta în numele Domnului Sabaot, Dumnezeuul armatelor lui Israel pe care tu l-ai disprețuit.

⁴⁶ Chiar astăzi Domnul te va da în mâinile mele, te voi lovi și-ți voi tăia capul; voi da cadavrele taberei filistenilor păsărilor cerului și fiarelor pământului. Tot pământul va ști că este un Dumnezeu în Israel.

⁴⁷ Toată adunarea aceasta va ști că Domnul nu eliberează nici prin sabie, nici prin sulică. Căci al Domnului este războiul și el v-a dat în mâinile noastre”.

⁴⁸ Când filisteanul s-a ridicat, a mers și s-a apropiat de David, imediat David a alergat la linia de luptă în fața filisteanului.

⁴⁹ Și-a băgat mâna în traistă, a luat o piatră și a tras cu praștia; l-a lovit pe filistean în frunte, iar piatra s-a înfipt în fruntea filisteanului care a căzut cu fața la pământ.

⁵⁰ David a fost mai tare decât filisteanul. Cu o praștie și cu o piatră l-a lovit pe filistean și l-a omorât. David nu avea sabie în mână.

⁵¹ David a alergat, a ajuns la filistean, i-a luat sabia din teacă, l-a ucis și i-a tăiat cu ea capul. Filistenii au văzut că murise eroul lor și au luat-o la fugă.

⁵² Bărbații lui Israel și Iuda s-au ridicat, au scos strigăte și i-au urmărit pe filistenii până în vale și până la porțile [cetății] Ecron. Au căzut trupurile filistenilor pe drumul către Șaaraim, până la Gat și până la Ecron.

⁵³ Fiii lui Israel s-au întors din urmărirea filistenilor și le-au jefuit tabăra.

⁵⁴ David a luat capul filisteanului și l-a dus la Ierusalim și a pus armele [filisteanului] în cortul său.

Învingătorul David este prezentat lui Saul

⁵⁵ Când l-a văzut Saul pe David ieșind împotriva filisteanului, i-a zis lui Abner, căpetenia armatei: „Al cui fiu este tânărul acesta, Abner?”. Abner i-a răspuns: „Pe viața ta, rege! Nu știu”.

⁵⁶ Regele i-a zis: „Întreabă tu al cui fiu este tânărul acesta”!

⁵⁷ Când s-a întors David după ce îl omorâse pe filistean, Abner l-a luat și l-a adus înaintea lui Saul. [David] avea în mână capul filisteanului.

⁵⁸ Saul i-a zis: „Al cui fiu ești, tinere?”. David i-a răspuns: „Sunt fiul slujitorului tău Iese, din Betleem!”.

18.

Prietenia și alianța dintre Ionatan și David

¹ Când a terminat [David] de vorbit cu Saul, sufletul lui Ionatan s-a legat de sufletul lui David; Ionatan l-a îndrăgit ca pe

sufletul său.

² Saul l-a oprit pe [David] în ziua aceea și nu l-a lăsat să se întoarcă în casa tatălui său.

³ Ionatan a făcut o alianță cu David pentru că-l îndrăgea ca pe sufletul lui.

⁴ Ionatan și-a scos mantaua pe care o avea pe el și i-a dat-o lui David; i-a dat hainele sale, chiar și sabia, arcul și brâul lui.

⁵ David ieșea oriunde îl trimitea Saul și avea succes. Saul l-a pus peste oamenii de luptă, iar el a fost binevăzut și de tot poporul și de toți servitorii lui Saul.

Gelozia lui Saul

⁶ Când ei veneau, la întoarcerea lui David după ce îl omorâse pe filistean, femeile au ieșit din toate cetățile lui Israel în întâmpinarea lui Saul, regele, cântând și dansând, cu tamburine, cu veselie și cu instrumente cu trei coarde.

⁷ Femeile cântau bucurându-se și spunând:

„Saul a ucis miile lui,

iar David zecile lui de mii”.

⁸ Saul s-a mâniat foarte tare și nu i-a plăcut cuvântul aceasta. El a zis: „Lui David îi dau zeci de mii și mie-mi dau mii! Nu-i mai lipsește decât regalitatea!”.

⁹ Din acea zi, Saul l-a privit cu gelozie pe David.

¹⁰ A doua zi, duhul cel rău de la Dumnezeu l-a învăluit pe Saul care profețea în mijlocul casei. David cânta cu mâna lui ca și în celelalte zile, iar Saul avea sulița în mână.

¹¹ Saul a aruncat sulița, zicând: „Îl voi pironi pe David de perete”. Dar David s-a ferit din fața lui de două ori.

¹² Saul se temea de David pentru că Domnul era cu el, iar de Saul se îndepărtase.

¹³ Saul l-a îndepărtat de lângă el și l-a pus căpetenie peste o mie de oameni, iar David ieșea și intra înaintea poporului.

¹⁴ David avea succes în tot ce făcea căci Domnul era cu el.

¹⁵ Saul a văzut că [David] avea succes și l-a îndepărtat de la el.

¹⁶ Tot Israelul și Iuda îl îndrăgea pe David pentru că el ieșea și intra înaintea lor.

Căsătoria lui David

¹⁷ Saul i-a zis lui David: „Iat-o pe Merab, fiica mea cea mai mare! Ți-o voi da de soție. Numai să fii pentru mine un fiu viteaz și să lupți luptele Domnului”. Saul își spunea: „Să nu fie mâna mea asupra lui, ci mâna filistenilor să fie asupra lui”.

¹⁸ David i-a răspuns lui Saul: „Cine sunt eu, ce este viața mea și ce este familia tatălui meu în Israel ca să fiu ginerele regelui?”.

¹⁹ Când a venit timpul ca Merab, fiica lui Saul, să-i fie dată ca soție lui David, ea a fost dată ca soție lui Adriel, din Mehola.

²⁰ Mical, fiica lui Saul, îl iubea pe David. I-au adus la cunoștință lui Saul și a fost plăcut lucrul [acesta] în ochii lui.

²¹ El își zicea: „I-o voi da ca să fie pentru el o capcană și să fie în mâna filistenilor”. Iar Saul i-a zis lui David pentru a doua oară: „Astăzi îmi vei fi ginere”.

²² Saul le-a poruncit slujitorilor săi: „Vorbiți-i lui David în secret: «Iată, regelui îi place de tine și slujitorii lui te îndrăgesc. Acum, acceptă să fii ginerele regelui!»”.

²³ Slujitorii lui Saul i-au spus aceste lucruri lui David. David a răspuns: „Este puțin important pentru voi să fii ginerele regelui? Eu sunt un om sărac și de puțină importanță”.

²⁴ Slujitorii lui Saul i-au adus la cunoștință, zicând: „David a spus aceste cuvinte”.

²⁵ Saul a zis: „Așa să-i spuneți lui David: «Regele nu dorește nicio zestre, ci doar o sută de prepuțuri de la filistenii ca regele să se răzbune împotriva dușmanilor săi». Saul avea de gând să-l facă pe David să cadă în mâna filistenilor.

²⁶ Slujitorii lui Saul i-au spus aceste cuvinte lui David, și cuvântul [acesta] a fost plăcut în ochii lui David ca să poată deveni ginerele regelui. Când încă nu se împliniseră zilele,

²⁷ David s-a ridicat, au plecat el și oamenii lui și a ucis două sute de oameni; le-a adus prepuțurile și le-a dat pe toate regelui ca să poată deveni ginerele regelui. Atunci Saul i-a dat-o de soție pe Mical, fiica sa.

²⁸ Saul a văzut și a înțeles că Domnul era cu David și Mical, fiica sa, îl iubea.

²⁹ Saul s-a temut și mai mult de David și i-a devenit dușman toată viața.

³⁰ Căpeteniile filistenilor ieșeau [la luptă]; și ori de câte ori ieșeau, David avea mai mult succes decât toți slujitorii lui Saul, iar numele lui a devenit foarte renumit.

19.

Ionatan mijlocește pentru David

¹ Saul le-a vorbit lui Ionatan, fiul său, și tuturor slujitorilor lui că voia să-l omoare pe David. Însă Ionatan ținea foarte mult la David.

² Ionatan, fiul lui Saul, i-a adus la cunoștință lui David și i-a zis: „Tatăl meu Saul caută să te omoare. Ai grijă mâine dimineață, stai într-un loc tănuț și ascunde-te.

³ Eu voi ieși și voi sta lângă tatăl meu în câmpia în care vei fi tu; voi vorbi tatălui meu de tine, voi vedea ce [va zice] și-ți voi spune”.

⁴ Ionatan i-a vorbit bine de David lui Saul, tatăl său: „Să nu păcătuiească regele împotriva slujitorului său David căci el nu a greșit înaintea ta; din contră, faptele lui sunt foarte bune pentru tine.

⁵ Și-a riscat viața, l-a ucis pe filistean și Domnul a dat o eliberare mare pentru tot Israelul. Ai văzut și te-ai bucurat. Pentru ce să păcătuiești împotriva sângelui nevinovat și să-l omori pe David fără motiv?”.

⁶ Saul a ascultat glasul lui Ionatan și a jurat: „Viu este Domnul! Nu va muri”.

⁷ Ionatan l-a chemat pe David și i-a spus toate aceste cuvinte; apoi l-a adus la Saul și David a fost în fața lui ca mai înainte.

Atentatul lui Saul împotriva lui David

⁸ Și din nou a fost război. David a ieșit împotriva filistenilor, i-a bătut și le-a făcut un mare măcel, iar ei au fugit dinaintea lui.

⁹ Duhul cel rău de la Domnul a fost peste Saul; el era în casă, avea sulița în mână, iar David cânta cu mâna lui.

¹⁰ Saul a căutat să-l prindă pe David cu sulița de perete, dar el s-a ferit din fața lui Saul și sulița s-a înfipt în perete. David a fugit și a scăpat în noaptea aceea.

David salvat de Mical

¹¹ Saul a trimis mesageri acasă la David ca să-l urmărească și să-l omoare dimineața. Dar Mical, soția lui David, i-a dat de știre și i-a zis: „Dacă nu-ți scapi viața în noaptea aceasta, mâine vei fi omorât”.

¹² Mical l-a coborât pe David pe fereastră, iar el a plecat, a fugit și a scăpat.

¹³ Mical a luat terafimii și i-a pus în pat; a pus o piele de capră acolo unde era capul lui și l-a acoperit cu o haină.

¹⁴ Saul a trimis mesageri ca să-l ia pe David, dar ea a zis: „Este bolnav”.

¹⁵ Saul i-a trimis pe mesageri ca să-l vadă pe David și a zis: „Aduceți-l la mine în patul [în care este] ca să-l omor”.

¹⁶ Mesagerii au venit și, iată, terafimii erau în pat și pielea de capră era la capul său.

¹⁷ Saul i-a zis lui Mical: „Pentru ce m-ai înșelat în felul acesta și i-ai dat drumul dușmanului meu și a scăpat?”. Mical i-a răspuns lui Saul: „El mi-a zis: «Lasă-mă să plec! De ce să te omor?»”.

Saul și David la Samuel

¹⁸ David a fugit și a scăpat. A venit la Samuel, la Rama, și i-a povestit tot ce-i făcuse Saul. Și au mers, el și Samuel, și au locuit la Naiot.

¹⁹ Dar i s-a spus lui Saul: „Iată, David este în Naiot, lângă Rama!”.

²⁰ Saul a trimis mesageri ca să-l ia pe David. Ei au văzut un grup de profeți care profețeau și pe Samuel stând în picioare cu ei. Duhul lui Dumnezeu a fost peste mesagerii lui Saul și au început și ei să profețască.

²¹ I s-a spus lui Saul și el a trimis alți mesageri, dar și ei au început să profețască. Saul a mai trimis mesageri pentru a treia oară, dar și ei au început să profețască.

²² Atunci Saul a mers și el la Rama. Când a ajuns la fântâna cea mare care este la Secu, a întrebat: „Unde sunt Samuel și David?”. I s-a răspuns: „Sunt în Naiot, lângă Rama”.

²³ A mers acolo, la Naiot, lângă Rama. Duhul lui Dumnezeu a fost și peste el iar el mergea și profețea și el până când a ajuns în Naiot, lângă Rama.

²⁴ S-a dezbrăcat și el de haine și a profețit și el înaintea lui Samuel. A rămas dezbrăcat toată ziua și toată noaptea aceea. De aceea se zice: „Este oare și Saul printre profeți?”.

20.

Ionatan favorizează plecarea lui David

¹ David a fugit din Naiot, de lângă Rama. A venit la Ionatan și a zis: „Ce-am făcut? Ce nelegiuire și ce păcat am săvârșit înaintea tatălui tău că vrea să-mi ia viața?”.

² [Ionatan] i-a răspuns: „Niciodată! Nu vei muri! Iată, tatăl meu nu face niciun lucru, fie mare, fie mic, fără să-mi spună; de ce mi-ar ascunde tatăl meu acest lucru? Asta nu va fi!”.

³ David a jurat din nou: „Tatăl tău știe că am aflat bunăvoință înaintea ta și a zis: «Să nu știe Ionatan ca să nu se întristeze». Însă, viu este Domnul și viu este sufletul tău că doar un pas este între mine și moarte!”.

⁴ Ionatan i-a zis lui David: „Ceea ce va spune sufletul tău, voi face pentru tine!”.

⁵ David i-a zis lui Ionatan: „Iată, mâine este lună nouă și eu trebuie să stau la masă cu regele. Dă-mi drumul ca să mă ascund în câmp până a treia seară.

⁶ Dacă tatăl tău observă, să-i spui: «David mi-a cerut să meargă până la Betleem, cetatea lui, pentru că acolo se aduce jertfa anuală pentru toată familia».

⁷ Dacă va zice: «Bine!», atunci slujitorul tău este în pace; dar dacă se va mânia, să știi că a hotărât ceea ce e rău.

⁸ Arată-ți bunăvoința față de slujitorul tău căci l-ai legat cu tine prin alianța Domnului. Dacă este nelegiuire în mine, ucide-mă tu! De ce să mă duci la tatăl tău?”.

⁹ Ionatan i-a zis: „Depart de tine! Căci dacă aș ști că răul este hotărât de tatăl meu să vină asupra ta, nu ți-aș spune?”.

¹⁰ David i-a zis lui Ionatan: „Cine-mi va da de știre dacă tatăl tău îți răspunde cu asprime?”.

¹¹ Ionatan i-a zis lui David: „Hai să ieșim pe câmp!”. Și au ieșit amândoi pe câmp.

¹² Ionatan i-a zis lui David: „Pe Domnul Dumnezeu lui Israel! Dacă voi observa mâine sau poimâine că tatăl meu este binevoitor față de David și atunci nu voi trimite la tine și nu-ți voi spune,

- ¹³ așa să-i facă Domnul lui Ionatan – ba mai rău – dacă tatăl meu va crede că e bine să vină răul asupra ta, îți voi spune, te voi lăsa să pleci și vei merge în pace. Domnul să fie cu tine așa cum a fost cu tatăl meu!
- ¹⁴ Dacă voi mai fi încă viu, să-mi arăți bunavoința Domnului și să nu mor.
- ¹⁵ Să nu-ți îndepărtezi niciodată bunătatea față de casă mea, nici chiar când Domnul îi va nimici pe fiecare dintre dușmanii lui David de pe fața pământului.
- ¹⁶ Căci Ionatan a făcut [o alianță] cu casa lui David! Domnul să se răzbune pe dușmanii lui David!”.
- ¹⁷ Ionatan a continuat jurământul cu David pentru că îl îndrăgea. Căci îl îndrăgea ca pe sufletul său.
- ¹⁸ Ionatan i-a zis: „Măine este lună nouă; lipsa ta se va observa căci locul tău va fi gol”.
- ¹⁹ Lasă să treacă trei zile, apoi coboară repede și vino la locul unde te-ai ascuns în ziua acelei întâmplări și stai lângă piatra Ezel.
- ²⁰ Eu voi trage trei săgeți spre [piatră] ca și când aş trage la țintă.
- ²¹ Iată, voi trimite un slujitor și-i voi zice: «Du-te și caută săgețile!». Dacă-i voi zice: «Iată că săgețile sunt dincoace de tine, ia-le!», atunci să vii, căci este pace pentru tine și nu este niciun [pericol]. Viu este Domnul.
- ²² Dar dacă voi zice tânărului: «Iată că săgețile sunt dincolo de tine!», atunci să pleci, căci Domnul te trimite.
- ²³ Pentru lucrurile pe care le-am vorbit eu și cu tine, Domnul este [martor] între mine și tine pentru totdeauna!”.
- ²⁴ David s-a ascuns în câmp. A venit luna nouă și regele s-a așezat la masă ca să mănânce.
- ²⁵ Regele s-a așezat la locul său ca în celelalte dăți, la locul său de lângă perete. Ionatan s-a ridicat și Abner a stat lângă Saul. Iar locul lui David era gol.
- ²⁶ Saul n-a spus nimic în ziua aceea. Căci își spunea: „Este o întâmplare; nu este curat, cu siguranță nu este pur!”.
- ²⁷ A doua zi, ziua a doua a lunii noi, locul lui David era iar gol. Saul i-a zis lui Ionatan, fiul său: „De ce nu a venit fiul lui Iese nici ieri, nici astăzi la masă?”.
- ²⁸ Ionatan i-a răspuns lui Saul: „David mi-a cerut [să meargă] până la Betleem.
- ²⁹ El a zis: «Dă-mi drumul, te rog, căci avem în cetate o jertfă de familie, iar fratele meu mi-a poruncit el însuși! Dacă am aflat bunavoință în ochii tăi, dă-mi voie să-i văd pe frații mei». De aceea nu a venit la masa regelui”.
- ³⁰ Saul s-a aprins de mânie împotriva lui Ionatan și i-a zis: „Fiu al unei perverse și răzvrătită ce ești! Oare nu știu eu că l-ai ales pe fiul lui Iese spre rușinea ta și spre rușinea goliciunii mamei tale?”.
- ³¹ Căci câtă vreme fiul lui Iese va fi viu pe pământ, nu vei fi în siguranță nici tu și nici domnia ta. Acum trimite să-l aducă la mine căci este sortit morții!”.
- ³² Ionatan i-a răspuns lui Saul, tatăl său: „De ce să moară? Ce a făcut?”.
- ³³ Saul a aruncat sulița spre el ca să-l lovească. Ionatan a înțeles că era hotărât de tatăl său ca să-l omoare pe David.
- ³⁴ Ionatan s-a ridicat de la masă aprins de mânie. Nu a mâncat nimic în a doua zi a lunii noi căci era întristat din cauza lui David și tatăl său îl umilise.
- ³⁵ A doua zi dimineața, Ionatan s-a dus pe câmp în locul stabilit cu David și era însoțit de un slujitor.
- ³⁶ El a zis slujitorului său: „Aleargă și caută săgețile pe care le voi trage eu!”. Slujitorul a alergat și el trăgea săgețile ca să treacă dincolo de [slujitor].
- ³⁷ Când a ajuns băiatul la locul unde era săgeata pe care o trăsese Ionatan, Ionatan a strigat după el: „Oare nu este săgeata dincolo de tine?”.
- ³⁸ Ionatan a strigat după slujitor: „Repede, grăbește-te și nu te opri!”. Iar slujitorul lui Ionatan a adunat săgețile și a venit la stăpânul său.
- ³⁹ Băiatul nu știa nimic: numai Ionatan și David înțelegeau lucrul [acesta].
- ⁴⁰ Ionatan i-a dat slujitorului armele și i-a zis: „Mergi și du-le în cetate!”.
- ⁴¹ Când slujitorul a plecat, David s-a ridicat din partea de sud, s-a aruncat cu fața la pământ și s-a închinat de trei ori. S-au îmbrățișat unul cu altul și au plâns amândoi până când David nu a mai putut.

⁴² Ionatan i-a zis lui David: „Mergi în pace, căci am jurat amândoi în numele Domnului: «Domnul să fie între mine și tine, între urmașii mei și urmașii tăi pentru totdeauna!»”.

21.

Fuga lui David la Nob

¹ [Apoi David] s-a ridicat și a plecat. Ionatan a mers în cetate.

² David a venit la Nob, la Ahimelec, preotul. Lui Ahimelec i-a fost teamă când l-a întâlnit pe David și i-a zis: „De ce ești singur și nu e nimeni cu tine?”.

³ David i-a zis lui Ahimelec, preotul: „Regele mi-a poruncit ceva și mi-a zis să nu știu nimeni de lucrul pentru care te trimit și ce ți-am poruncit. Iar pe slujitori i-am trimis pe care într-un loc, pe care în altul”.

⁴ Acum ce ai la îndemână? Dă-mi cinci pâini sau ce se găsește!”.

⁵ Preotul i-a răspuns lui David: „Pâine obișnuită nu am la îndemână, ci doar pâine sfințită. Numai dacă slujitorii s-au abținut de la femei.

⁶ David i-a zis preotului: „De la femei ne-am abținut și ieri, și alaltăieri de când am plecat. Tinerii sunt puri, deși călătoria este una obișnuită; cu atât mai mult sunt puri astăzi”.

⁷ Preotul i-a dat [pâinea] sfințită, căci nu era acolo altă pâine decât pâinea punerii înaintea Domnului ca să fie înlocuită cu pâine caldă când o luau [pe cea veche].

⁸ În ziua aceea era acolo cineva dintre slujitorii lui Saul, închis înaintea Domnului. Numele lui era Doeg, din Edom, capul păstorilor lui Saul.

⁹ David i-a zis lui Ahimelec: „N-ai aici la îndemână o sulită sau o sabie? Căci nici sabie și nici arme nu am luat, deoarece problema regelui era urgentă”.

¹⁰ Preotul i-a răspuns: „Iată, sabia lui Goliat, filisteanul, pe care l-ai omorât la Emec-Ela, este învelită într-o pânză în spatele efodului; dacă vrei s-o iei, ia-o, căci nu este alta aici!”. David a zis: „Nu este alta ca ea. Dă-mi-o!”.

¹¹ David s-a ridicat și a fugit în ziua aceea din fața lui Saul și a venit la Achiș, regele din Gat.

David la filistenii

¹² Slujitorii lui Achiș i-au zis: „Nu este acesta David, regele țării? Nu este el acela pentru care se cânta și se dansa, zicându-se: «Saul a bătut miile lui, iar David zecile lui de mii?»”.

¹³ David a pus la inimă aceste cuvinte și i-a fost mare teamă de Achiș, regele din Gat.

¹⁴ Și-a schimbat purtarea înaintea lor, a făcut-o pe nebunul înaintea lor, zgâria ușile porții și lăsa să-i curgă balele pe barbă.

¹⁵ Achiș le-a zis slujitorilor săi: „Iată, vedeți că este un nebun! De ce l-ați adus la mine?”.

¹⁶ Oare duc lipsă de nebuni că mi-l aduceți și pe acesta ca s-o facă pe nebunul înaintea mea? Să intre acesta în casa mea?”.

22.

David își începe viața de fugar

¹ David a plecat de acolo și s-a salvat în grota Adulam. Frații lui și toată casa tatălui său au aflat și au coborât la el.

² S-au adunat la el toți cei care se aflau în nevoie, care aveau datorii sau care erau cu sufletul amărât, iar el a devenit căpetenia lor. Erau cu el cam patru sute de oameni.

³ De acolo David s-a dus la Mițpa, în Moab. El i-a zis regelui din Moab: „Permite-le, te rog, tatălui meu și mamei mele să vină

până când voi ști ce va face Dumnezeu cu mine!”.

⁴ I-a adus înaintea regelui din Moab și au locuit cu el în tot timpul cât a fost David în refugiu.

⁵ Profetul Gad i-a zis lui David: „Nu mai rămâne în refugiu, ci mergi și intră în ținutul lui Iuda! David a plecat și a ajuns în pădurea Heret.

Masacrarea preoților din Nob

⁶ Saul a aflat că David și oamenii lui au fost descoperiți. Saul ședea la Ghibeea sub tamarisc, pe colină; avea sulita în mâna lui, iar slujitorii săi era lângă el.

⁷ Saul le-a zis slujitorilor săi care stăteau cu el: „Ascultați, fii ai lui Beniamin! Vă va da fiul lui Iese tuturor și ogoare și vii? Vă va pune el pe toți căpetenii peste mii și peste sute?

⁸ De ce v-ați răzvrătit toți împotriva mea și nu a fost nimeni care să-mi dezvăluie [alianța] încheiată între fiul meu și fiul lui Iese? Nu este nimeni între voi căruia să-i pară rău de mine și să-mi dezvăluie că fiul meu i-a ridicat pe slujitorii mei împotriva mea ca să stea la pândă, cum este astăzi?”.

⁹ Doeg, din Edom, care stătea și el cu slujitorii lui Saul, a răspuns: „Eu l-am văzut pe fiul lui Iese venind la Nob, la Ahimelec, fiul lui Ahitub.

¹⁰ [Ahimelec] l-a consultat pe Domnul pentru el, i-a dat provizii și i-a dăruit sabia lui Goliat, filisteanul”.

¹¹ Regele a trimis să-l cheme pe Ahimelec, fiul lui Ahitub, preotul, și toată casa tatălui său, preoții care erau la Nob. Și toți au venit la rege.

¹² Saul i-a zis: „Ascultă, fiul lui Ahitub!”. El a răspuns: „Iată-mă, domnul meu!”.

¹³ Saul i-a zis: „De ce v-ați răzvrătit împotriva mea, tu și fiul lui Iese dându-i lui pâine și sabie și consultându-l pe Domnul pentru el ca să se ridice împotriva mea și să stea la pândă, cum este astăzi?”.

¹⁴ Ahimelec i-a răspuns regelui: „Cine între toți slujitorii tăi este ca David, vrednic de încredere, ginerele regelui, căpetenia gărzii tale, cinstit în casa ta?

¹⁵ Oare astăzi am început eu să-l consult pe Dumnezeu pentru el? Departe de mine! Să nu dea regele vina pe slujitorul lui sau pe întreaga casă a tatălui meu pentru că slujitorul tău nu știe nimic din toate acestea, nici mic, nici mare”.

¹⁶ Regele i-a zis: „Vei muri, Ahimelec, tu și toată casa tatălui tău!”.

¹⁷ Regele le-a zis alergătorilor care stăteau lângă el: „Înconjurați-i și ucideți-i pe preoții Domnului pentru că au complotat cu David: au știut că el fugea și nu mi-au dat de știre!”. Însă slujitorii regelui nu au vrut să-și întindă mâna lor ca să-i lovească pe preoții Domnului.

¹⁸ Atunci regele i-a zis lui Doeg: „Întoarce-te și lovește-i pe preoți!”. Doeg, din Edom, s-a întors și i-a lovit pe preoți. A omorât în ziua aceea optzeci și cinci de oameni care purtau efodul de in.

¹⁹ Au trecut prin ascuțișul sabiei [cetatea] Nob, cetatea preoților: bărbați și femei, copii și sugari, boi, măgari și oi.

²⁰ Un fiu al lui Ahimelec, fiul lui Ahitub, a scăpat; numele lui era Abiatar și a fugit după David.

²¹ Abiatar i-a spus lui David că Saul i-a ucis pe preoții Domnului.

²² David i-a zis lui Abiatar: „Am știut în ziua aceea că Doeg, din Edom, fiind acolo, îi va spune lui Saul. Eu sunt răspunzător de viața tuturor celor din casa tatălui tău.

²³ Stai cu mine și nu te teme, căci cel ce caută viața mea o caută și pe a ta! La mine ești bine păzit”.

23.

David la Cheila

¹ I s-a zis lui David: „Iată, filistenii luptă împotriva [cetății] Cheila și jefuiesc ariile”.

² David l-a consultat pe Domnul: „Să merg și să-i bat pe filistenii aceștia?”. Domnul i-a răspuns: „Mergi, bate-i pe filistenii și eliberează Cheila!”.

³ Oamenii lui David i-au zis: „Iată, noi ne temem aici în Iuda, cu cât mai mult dacă vom merge la Cheila împotriva armatei filistenilor?”.

⁴ David l-a consultat iar pe Domnul. Domnul i-a răspuns: „Ridică-te și coboară la Cheila căci îi dau pe filistenii în mâinile tale!”.

⁵ David și oamenii lui au mers la Cheila și au luptat împotriva filistenilor, le-au luat cirezile și le-au făcut un măcel mare. Și David i-a salvat pe locuitorii din Cheila.

⁶ Când a fugit Abiatar, fiul lui Ahimelec, la David, la Cheila, a coborât cu efodul în mână.

⁷ I s-a zis lui Saul că David a venit la Cheila, iar el a zis: „Dumnezeu îl dă în mâna mea, căci a venit și s-a închis într-o cetate cu porți și zăvoare”.

⁸ Saul a chemat tot poporul la luptă ca să coboare la Cheila și să-i atace pe David și pe oamenii lui.

⁹ David a aflat că Saul plănuia răul împotriva lui și i-a zis preotului Abiatar: „Adu efodul!”.

¹⁰ David a zis: „Doamne Dumnezeule lui Israel, slujitorul tău a auzit că Saul vrea să vină la Cheila ca să distrugă cetatea din cauza mea.

¹¹ Oare mă vor da conducătorii din Cheila în mâinile lui? Va coborî Saul așa cum a auzit slujitorul tău? Doamne Dumnezeule lui Israel, spune-i, te rog, slujitorului tău!”. Domnul i-a zis: „Va coborî”.

¹² David i-a zis: „Ne vor da conducătorii din Cheila pe mine și pe oamenii mei în mâna lui Saul?”. Domnul i-a răspuns: „Te vor da”.

¹³ David și oamenii săi, cam șase sute de bărbați, au ieșit din Cheila și au plecat. I s-a spus lui Saul că David a scăpat din Cheila, iar el s-a oprit din mers.

David la Horșa. Vizita lui Ionatan

¹⁴ David a locuit în pustiu, în locuri întărite, și a rămas pe muntele din pustiu Zif. Saul l-a căutat în toate zilele, dar Dumnezeu nu l-a dat în mâna lui.

¹⁵ David a văzut că Saul a ieșit să-i caute viața. David era în pustiu Zif, la Horșa.

¹⁶ Ionatan, fiul lui Saul, s-a ridicat și a mers la David, la Horșa. El i-a întărit încrederea în Dumnezeu,

¹⁷ și i-a zis: „Nu te teme, căci nu te va găsi mâna lui Saul, tatăl meu. Tu vei domni peste Israel și eu voi fi al doilea după tine. Saul știe aceasta”.

¹⁸ Au încheiat amândoi o alianță înaintea Domnului. David a rămas la Horșa, iar Ionatan a plecat acasă.

David scapă de Saul

¹⁹ Cei din Zif au urcat la Saul, la Ghibea și i-au zis: „Oare nu s-a ascuns David la noi în locuri întărite, la Horșa, pe dealul Hachila care este la dreapta de Ieșimon?”

²⁰ Acum, pentru toată dorința ta de a coborî, rege, coboară și noi îl vom da în mâna regelui!”.

²¹ Saul le-a zis: „Fiți binecuvântați, voi, de Domnul căci ați avut milă de mine!”

²² Mergeți, verificați încă o dată ca să știți și să vedeți locul unde se află, cine l-a văzut acolo, căci mi s-a spus că este foarte șiret.

²³ Cercetați și vedeți toate locurile unde se ascunde, întoarceți-vă la mine cu ceva sigur și voi merge cu voi. Dacă este în țară, îl voi căuta printre toate locurile lui Iuda”.

²⁴ S-au ridicat și au mers la Zif înaintea lui Saul. David și oamenii lui erau în pustiu Maon, în Arabah, care este la dreapta de

Ieșimon.

²⁵ Saul și oamenii săi au plecat și l-au căutat [pe David]. I s-a spus lui David care a coborât spre stâncă și a locuit în pustiul Maon. Saul a auzit și l-a urmărit în pustiul Maon.

²⁶ Saul mergea pe o parte a muntelui, iar David și oamenii lui pe cealaltă parte a muntelui. David se grăbea să scape de Saul, dar Saul și oamenii lui l-au înconjurat pe David și pe oamenii lui ca să-i prindă.

²⁷ A venit un mesager la Saul și i-a zis: „Grăbește-te să vii, căci filistenii au invadat țara!”.

²⁸ Saul a încetat să-l urmărească pe David și a mers în întâmpinarea filistenilor. De aceea locul acela s-a numit Sela-Hamahlecot.

24.

David îl cruță pe Saul

¹ David a plecat de acolo și a stat în locurile întărite din En-Ghedi.

² Când s-a întors Saul din urmărirea filistenilor, i-au spus: „Iată, David este în pustiul En-Ghedi!”.

³ Saul a luat trei mii de oameni aleși din tot Israelul și s-a dus să-i caute pe David și pe oamenii lui pe stâncile caprelor sălbatice.

⁴ Saul a ajuns la stâncile de oi, lângă drum, unde era o peșteră. Saul a intrat să se odihnească, iar David și oamenii lui erau înăuntrul peșterii.

⁵ Oamenii lui David i-au zis: „Iată ziua în care Domnul îți zice: «Îl dau pe dușmanul tău în mâinile tale; fă-i ce va fi bun în ochii tăi!»”. David s-a ridicat și a tăiat ușor colțul mantiei lui Saul.

⁶ După aceea, inima îi bătea lui David pentru că tăiase colțul [mantiei] lui Saul.

⁷ A zis oamenilor săi: „Să mă ferească Domnul să fac așa ceva împotriva stăpânului meu, împotriva unsului Domnului, și să-mi întind mâna împotriva lui! Căci el este unsul Domnului”.

⁸ David i-a muștrat pe oamenii săi cu aceste cuvinte și nu i-a lăsat să se ridice împotriva lui Saul. Saul a ieșit din peșteră și a plecat la drum.

⁹ După aceea, David s-a ridicat, a ieșit din peșteră și a strigat după Saul: „Stăpânul meu, rege!”. Saul s-a întors înapoi, iar David a căzut cu fața la pământ și s-a închinat”.

¹⁰ David i-a zis lui Saul: „De ce ascuți vorbele celui care zice: «David îți vrea răul»?.

¹¹ Iată, ochii tăi au văzut că Domnul te-a dat astăzi în mâna mea în peșteră. Mi s-a spus să te ucid, dar mi-a fost milă de tine și am zis: «Nu vreau să-mi întind mâna împotriva stăpânului meu pentru că este unsul Domnului».

¹² Uite, părintele meu, vezi colțul hainei tale în mâna mea. Fiindcă ți-am tăiat colțul hainei și nu te-am ucis. Recunoaște și vezi că nu este răutate sau răzvrătire în mine și nu am păcătuit împotriva ta. Iar tu stai la pândă ca să-mi iei viața.

¹³ Domnul să fie între mine și tine și Domnul să mă răzbune față de tine; dar mâna mea nu va fi împotriva ta”.

¹⁴ După cum zice un proverb din vechime:

«Răul de la cei răi vine».

Dar mâna mea nu va fi împotriva ta.

¹⁵ Împotriva cui a ieșit regele lui Israel? Pe cine urmărești tu? Un câine mort, un purice?

¹⁶ Domnul să fie judecător între mine și tine! Va vedea și va apăra cauza mea și mă va scăpa din mâna ta”.

¹⁷ Când a terminat David de spus aceste cuvinte lui Saul, a zis Saul: „Acesta este glasul tău, fiul meu David?”. Saul și-a ridicat glasul și a plâns.

¹⁸ Și i-a zis lui David: „Tu ești mai drept decât mine, căci tu mi-ai făcut bine, iar eu ți-am făcut rău.

¹⁹ Tu astăzi ai arătat binele pe care mi l-ai făcut întrucât Domnul m-a dat în mâna ta, iar tu nu m-ai ucis.

²⁰ Dacă îl întâlnește cineva pe dușmanul său, îl lasă oare să-și urmeze drumul în liniște? Domnul să-ți răsplătească astăzi

pentru ceea ce ai făcut pentru mine!

²¹ Iată, știu că tu vei deveni rege și că domnia lui Israel va fi întărită prin mâna ta.

²² Acum, jură-mi pe Domnul că nu-mi vei nimici urmașii [care vor fi] după mine și că nu-mi vei șterge numele din casa tatălui meu!”.

²³ David i-a jurat lui Saul. Apoi Saul a plecat acasă, iar David și oamenii lui au urcat la locul întărit.

25.

David și Abigail

¹ Samuel a murit. Tot Israelul s-a adunat, l-a plâns și l-au îngropat lângă casa lui, la Rama. David s-a ridicat și a coborât în pustiu la Paran.

² Era un om în Maon a cărui proprietate era în Carmel. Era foarte bogat: avea trei mii de oi și o mie de capre. El își tunde turma în Carmel.

³ Numele acestui om era Nabal, iar numele soției lui era Abigail; era o femeie înțeleaptă și frumoasă la chip, dar omul era aspru și rău în faptele lui. Era un fiu al lui Caleb.

⁴ David a auzit în pustiu că Nabal își tunde turma.

⁵ David a trimis zece tineri și le-a zis: „Urcați la Carmel și mergeți la Nabal. Întrebați-l de sănătate în numele meu

⁶ și spuneți-i așa: «Să trăiești! Pacea să fie cu tine, cu casa ta și cu toți ai tăi!

⁷ Am auzit că tunzi [turma]. Păstorii tăi au fost cu noi; nu i-am umilit și nu li s-a luat nimic tot timpul cât au fost la Carmel.

⁸ Întreabă-i pe slujitorii tăi și-ți vor spune! Să găsească tinerii bunăvoință în ochii tăi căci am venit într-o zi bună. Dă, te rog, ceea ce ai la îndemână slujitorilor tăi și fiului tău David”.

⁹ Slujitorii lui David au mers, i-au spus lui Nabal toate acele cuvinte și au așteptat.

¹⁰ Nabal le-a răspuns slujitorilor lui David: „Cine este David și cine este fiul lui Iese? Astăzi s-au înmulțit sclavii care fug de la stăpânii lor.

¹¹ Să iau eu pâinea, apa și carnea pe care am pregătit-o pentru cei care tund și să le dau unor oameni pe care nu-i cunosc și nu știu de unde vin?”.

¹² Oamenii lui David și-au reluat drumul, s-au întors, au venit și i-au spus [lui David] toate aceste cuvinte.

¹³ David le-a zis oamenilor săi: „Fiecare să-și ia sabia!”. Și fiecare și-a luat sabia. De asemenea și David și-a luat sabia. L-au urmat cam patru sute de oameni, iar două sute au rămas la bagaje.

Șiretenia lui Abigail

¹⁴ Unul dintre slujitori i-a zis lui Abigail, soția lui Nabal: „Iată, David a trimis din pustiu mesageri ca să-l salute pe stăpânul nostru, iar el s-a purtat rău cu ei.

¹⁵ Oamenii [aceștia] au fost foarte buni cu noi; nu ne-au umilit și nu ni s-a luat nimic tot timpul cât am fost cu ei în câmp.

¹⁶ Ne-au fost zid noaptea și ziua tot timpul cât am fost cu ei, noi care suntem păstori la turmă.

¹⁷ Acum gândește-te și vezi ce poți face pentru că e decis răul împotriva stăpânului nostru și împotriva casei lui. El este un om de nimic și nimeni nu-i poate vorbi”.

¹⁸ Abigail s-a grăbit să ia două sute de pâini, două burdufuri cu vin, cinci oi pregătite, cinci măsuri de grâu prăjit, o sută de turte cu stafide și două sute de legături de smochine și le-a pus pe măgari.

¹⁹ Le-a zis slujitorilor săi: „Treceți înaintea mea, iar eu voi veni după voi!”. Dar lui Nabal, soțul ei, nu i-a zis [nimic].

²⁰ Pe când ea era călare pe măgar și cobora muntele printr-un loc stufos, iată, David și oamenii lui veneau înaintea ei și s-a

întâlnit cu ei.

²¹ David zisese: „Degeaba am păzit tot ceea ce are omul acesta în pustiu și nu i s-a luat nimic din ce are; el îmi întoarce răul în locul binelui.

²² Așa să facă Dumnezeu slujitorului său David – ba mai rău – dacă eu voi lăsa pe cineva de parte bărbătească până dimineată din tot ceea ce are el.

²³ Abigail l-a văzut pe David, a coborât repede de pe măgar, a căzut cu fața la pământ înaintea lui David și s-a închinat.

²⁴ S-a aruncat la picioarele lui și a zis: „Vina este a mea, domnul meu! Permite-i slujitoarei tale să-ți vorbească și ascultă cuvintele slujitoarei tale!”.

²⁵ Să nu-l ia în seamă domnul meu pe omul acela de nimic, pe Nabal, căci cum este numele lui, așa este și el: numele lui este Nabal și nebunie este în el. Iar eu, slujitoarea ta, nu i-am văzut pe slujitorii domnului meu pe care i-ai trimis.

²⁶ Acum, domnul meu, viu este Domnul și viu este sufletul tău, că te-a împiedicat Domnul să vii [să verși] sânge și să te răzbuni cu mâna ta! Dușmanii tăi și cei care caută răul domnului meu să fie ca Nabal!

²⁷ [Primește] darul acesta pe care-l aduce slujitoarea ta domnului meu ca să fie date slujitorilor care merg pe urmele domnului meu.

²⁸ Iartă, te rog, vina slujitoarei tale, căci Domnul va face domnului meu o casă trainică pentru că domnul meu poartă războaiele Domnului și nu s-a găsit răutate în tine niciodată.

²⁹ Dacă se va ridica cineva care să te urmărească și să-ți caute viața, sufletul domnului meu va fi în cartea celor vii la Domnul Dumnezeuul tău, iar sufletul dușmanilor tăi va fi aruncat ca dintr-o praștie.

³⁰ Când Domnul va face domnului meu tot binele despre care a vorbit și te va stabili conducător peste Israel,

³¹ să nu fie aceasta pentru tine motiv de remușcare și de mustrare a inimii pentru că ai vărsat sânge fără motiv și că domnul meu s-a răzbunat singur. Când Domnul va face bine domnului meu, să-ți aduci aminte de slujitoarea ta”.

³² David i-a zis lui Abigail: „Binecuvântat să fie Domnul Dumnezeuul lui Israel care te-a trimis astăzi înaintea mea!

³³ Binecuvântată să fie judecata ta și binecuvântată să fii tu care m-ai oprit astăzi să vărs sânge și să mă răzbun singur!

³⁴ Pe de altă parte, viu este Domnul Dumnezeuul lui Israel care m-a oprit să-ți fac rău, că, dacă nu te-ai fi grăbit să vii înaintea mea, nu i-ar fi rămas lui Nabal până la lumina zilei [nimeni] de parte bărbătească”.

³⁵ David a luat din mâna ei ceea ce-i adusese și i-a zis: „Mergi în pace acasă! Vezi, ți-am ascultat glasul și te-am primit bine!”.

David le ia ca soții pe Abigail și pe Ahinoam

³⁶ Abigail a ajuns la Nabal. Și, iată, el avea un ospăț în casa lui ca ospățul unui rege. Inima lui era veselă pentru că băuse foarte mult. Ea nu i-a spus nimic până dimineată.

³⁷ Dar dimineța, după ce-i trecuse beția lui Nabal, soția lui i-a povestit aceste lucruri. Inima lui i-a stat în piept și el a devenit ca piatra.

³⁸ Cam după zece zile, Domnul l-a lovit pe Nabal și a murit.

³⁹ David a auzit că Nabal a murit și a zis: „Binecuvântat să fie Domnul pentru că mi-a apărât cauza în dezonoarea pe care mi-a făcut-o Nabal și care l-a oprit pe slujitorul său de la rău! Domnul a întors răutatea lui Nabal împotriva capului său”. David a trimis să i se spună lui Abigail că vrea să o ia de soție.

⁴⁰ Slujitorii lui David au ajuns la Abigail, la Carmel, și i-au zis: „David ne-a trimis la tine pentru că vrea să te ia de soție”.

⁴¹ Ea s-a ridicat și s-a închinat cu fața la pământ și a zis: „Iată, slujitoarea ta este ca sclava care spală picioarele slujitorilor domnului meu”.

⁴² Abigail s-a grăbit să se ridice și a încălecat pe măgar. Cinci dintre slujitoarele ei o urmau. Au mers după mesagerii lui David și a devenit soția lui.

⁴³ David a luat-o și pe Ahinoam din Izreel și amândouă au fost soțiile lui.

⁴⁴ Saul a dat-o pe Mical, fiica sa, soția lui David, lui Palti, fiul lui Laiș care era din Galim.

David îl cruță pe Saul

¹ Cei din Zif au venit la Saul, la Ghibeea și i-au zis: „Oare nu se ascunde David pe colina Hachila, în față cu Ieșimon?”.

² Saul s-a ridicat și a coborât în pustiu Zif și cu el erau trei mii de oameni aleși ai lui Israel ca să-l caute pe David în pustiu Zif.

³ Saul și-a fixat tabăra pe colina Hachila, în față cu Ieșimon, pe drum. David era în pustiu și a văzut că Saul a venit după el în pustiu.

⁴ A trimis cercetași și a aflat că Saul venise într-adevăr.

⁵ David s-a ridicat și a venit la locul unde Saul își fixase tabăra și a văzut locul unde era culcat Saul. Era și Abner, fiul lui Ner, căpetenia armatei lui. Saul era culcat între care, iar poporul stătea în jurul lui.

⁶ David le-a zis lui Ahimelec, heteul, și lui Abișai, fiul Țeruiei, fratele lui Ioab: „Cine vrea să coboare cu mine la Saul în tabără?”. Abișai i-a răspuns: „Eu vreau să cobor cu tine”.

⁷ David și Abișai au ajuns la popor noaptea și, iată, Saul era culcat și dormea între care, iar sulița lui era înfiptă în pământ la capul lui. Abner și poporul lui erau culcați în jurul său.

⁸ Abișai i-a zis lui David: „Dumnezeu l-a dat astăzi pe dușmanul tău în mâna ta! Acum lasă-mă să-l pironesc cu sulița la pământ o singură dată și nu va mai fi nevoie să repet!”.

⁹ Dar David i-a zis lui Abișai: „Nu-l ucide! Căci cine își întinde mâna împotriva unsului Domnului și rămâne nevinovat?”.

¹⁰ David a zis: „Viu este Domnul! Numai Domnul îl poate lovi; fie că-i va veni ziua să moară, fie că va coborî la luptă și va pieri.

¹¹ Să mă ferească Domnul să-mi întind mâna împotriva unsului Domnului! Ia sulița de la capul lui, urciorul cu apă și să plecăm!”.

¹² David i-a luat sulița și urciorul cu apă de la capul lui Saul și au plecat. Nimeni nu i-a văzut, nici n-a observat și nimeni nu s-a trezit pentru că Domnul a făcut să cadă asupra lor un somn adânc.

¹³ David a trecut de cealaltă parte și a ajuns pe vârful muntelui, departe. Era mare distanță între ei.

¹⁴ A strigat poporului și lui Abner, fiul lui Ner: „Oare vei răspunde, Abner?”. Abner a răspuns: „Cine ești tu care strigi către rege?”.

¹⁵ David i-a zis lui Abner: „Oare nu ești tu bărbat? Cine este ca tine în Israel? De ce atunci nu l-ai păzit pe rege, stăpânul tău? A venit cineva din popor ca să-l omoare pe rege, stăpânul tău.

¹⁶ Nu este bun lucrul pe care l-ai făcut. Viu este Domnul că sunteți sortiți morții pentru că nu l-ați păzit pe stăpânul vostru, pe unsul Domnului. Acum vezi unde este sulița regelui și unde este urciorul de apă care erau la capul lui!”.

¹⁷ Saul a recunoscut glasul lui David și a zis: „Este acesta glasul tău, fiul meu David?”. David i-a răspuns: „Este glasul meu, stăpânul meu, rege!”.

¹⁸ Și i-a zis: „De ce îl urmărește stăpânul meu pe slujitorul său? Ce am făcut și ce rău este în mâna mea?

¹⁹ Acum să asculte stăpânul meu, regele, cuvintele slujitorului său! Dacă Domnul este cel care te incită împotriva mea, să primească cu plăcere ofranda; dar dacă fiii oamenilor, blestemați să fie ei înaintea Domnului, fiindcă mă alungă astăzi din moștenirea Domnului, zicându-mi: «Du-te și slujește altor dumnezei!».

²⁰ Să nu cadă sângele meu la pământ dinaintea Domnului căci a ieșit regele lui Israel să caute un purice ca unul care vânează o potârniche în munți”.

²¹ Saul a zis: „Am păcătuț; întoarce-te, fiul meu David, căci nu-ți voi mai face rău fiindcă a fost prețioasă viața mea astăzi în ochii tăi. Am acționat ca un nebun și am făcut o mare greșală”.

²² David i-a răspuns: „Iată sulița regelui! Să vină cineva dintre slujitorii tăi și s-o ia!

²³ Domnul să întoarcă fiecăruia după dreptatea lui și după fidelitatea lui. Domnul te-a dat astăzi în mâna [mea], iar eu nu am vrut să-mi întind mâna împotriva unsului Domnului.

²⁴ Iată, așa cum am prețuit eu astăzi viața ta, așa să fie prețuită viața mea în ochii Domnului și să mă elibereze din orice strâmtorare!”.

²⁵ Saul i-a zis lui David: „Fii binecuvântat, fiul meu David! Ceea ce vei face, vei reuși”. Apoi David a mers pe drumul lui, iar Saul s-a întors acasă.

27.

David se refugiază la Gat

¹ David și-a zis în sine: „Voi pieri într-o zi de mâna lui Saul. Nu este [nimic] mai bine pentru mine decât să fug în țara filistenilor pentru ca Saul să înceteze să mă mai caute în tot teritoriul lui Israel și voi scăpa de mâna lui”.

² David s-a sculat, el și cei șase sute de oameni care erau cu el, și au trecut la Achiș, fiul lui Maoc, regele din Gat.

³ David și oamenii lui au rămas în Gat la Achiș, fiecare la casa lui. Cu David erau cele două soții ale sale: Ahinoam din Izreel și Abigail, soția lui Nabal, din Carmel.

⁴ I s-a spus lui Saul că David a fugit la Gat și nu l-a mai căutat.

David este vasal al filistenilor

⁵ David i-a zis lui Achiș: „Dacă am aflat bunăvoință în ochii tăi, să mi se dea, te rog, un loc într-o cetate din câmpie unde să locuiesc! De ce să locuiască slujitorul tău împreună cu tine în cetatea de domnie?”.

⁶ Și i-a dat Achiș [cetatea] Tīclag în ziua aceea. Pentru aceasta a fost [cetatea] Tīclag a regilor lui Iuda până în ziua de azi.

⁷ Numărul zilelor cât a locuit David în câmpia filistenilor a fost de un an și patru luni.

⁸ David și oamenii lui mergeau și se năpusteau asupra celor din Gheșur, asupra celor din Ghirzir și asupra celor din Amalec; căci aceștia locuiau dintotdeauna în ținutul care e înspre Șur și spre țara Egiptului.

⁹ David lovea țara și nu lăsa în viață nici bărbat, nici femeie; lua oile, boii, măgarii, cămilele, hainele, apoi se întorcea și venea la Achiș.

¹⁰ Achiș zicea: „Unde ați atacat astăzi?”. David răspundea: „La sud de Iuda, la sud de Ierahmeel și la sud de chenei”.

¹¹ David nu lăsa în viață nici bărbat, nici femeie ca să vină la Gat, căci spunea: „să nu povestească despre noi: «Așa făcea David»”. Aceasta era regula lui tot timpul cât a locuit în câmpia filistenilor.

¹² Achiș se încredea în David și zicea: „A devenit urât de poporul lui Israel și va fi slujitorul meu pentru totdeauna”.

28.

Filistenii pornesc lupta împotriva lui Israel

¹ În zilele acelea, filistenii și-au adunat taberele [ca să formeze] armata pentru a lupta împotriva lui Israel. Achiș i-a zis lui David: „Tu știi că trebuie să ieși cu mine în tabără [la luptă], tu și oamenii tăi”.

² David i-a zis lui Achiș: „Bine, tu știi ce poate face slujitorul tău”. Achiș i-a zis lui David: „Bine, te stabilesc ca păzitor al capului meu în toate zilele”.

Saul și necromanta din En-Dor

³ Samuel murise. Tot Israelul l-a plâns și l-au îngropat la Rama, cetatea lui. Saul îi îndepărtase din țară pe necromanți și pe toți

vrăjitorii.

⁴ Filistenii s-au adunat, au venit și și-au fixat tabăra la Șunem; Saul a adunat tot Israelul și și-au fixat tabăra la Ghilboa.

⁵ Saul a văzut tabăra filistenilor, s-a temut și inima i-a tremurat foarte mult.

⁶ Saul l-a consultat pe Domnul, dar Domnul nu i-a răspuns nici prin vise, nici prin *Urim*, nici prin profeți.

⁷ Saul le-a zis slujitorilor lui: „Căutați-mi o necromantă ca să merg să o consult!”. Slujitorii lui i-au zis: „Iată, în En-Dor este o necromantă!”.

⁸ Saul s-a schimbat, a luat alte haine și a plecat cu doi oameni. Au ajuns la femeia aceea noaptea. Saul i-a zis: „Ghicește-mi prin necromanție și fă să vină la mine cel pe care îți voi spune!”.

⁹ Femeia i-a răspuns: „Tu știi ce a făcut Saul, cum i-a alungat din țară pe necromanți și pe ghicitori. De ce întinzi o cursă sufletului meu? Ca să mă dai la moarte?”.

¹⁰ Saul i-a jurat pe Domnul și a zis: „Viu este Domnul, că nu ți se va întâmpla niciun rău pentru lucrul acesta”.

¹¹ Femeia i-a zis: „Pe cine vrei să-l aduc la tine?”. El a răspuns: „Adu-mi-l pe Samuel!”.

¹² Când femeia l-a văzut pe Samuel, a strigat cu voce tare și i-a zis femeia lui Saul: „Pentru ce m-ai înșelat? Tu ești Saul!”.

¹³ Regele i-a zis: „Nu te teme! Ce vezi?”. Femeia i-a zis lui Saul: „Văd o ființă dumnezeiască ridicându-se din pământ”.

¹⁴ El i-a zis: „Cum este înfățișarea lui?”. Ea a răspuns: „Este un bătrân care se ridică și este învelit cu o mantie”. Saul a înțeles că era Samuel, s-a plecat cu fața la pământ și s-a închinat.

¹⁵ Samuel i-a zis lui Saul: „Pentru ce m-ai tulburat făcându-mă să mă ridic?”. Saul i-a răspuns: „Sunt într-o mare strâmtorare: filistenii luptă împotriva mea și Dumnezeu s-a îndepărtat de la mine; nu mi-a răspuns nici prin profeți, nici prin vise. Te-am chemat ca să îmi faci cunoscut ce am de făcut”.

¹⁶ Samuel i-a zis: „Pentru ce mă consulți pe mine când Domnul s-a îndepărtat de tine și a devenit adversarul tău?”

¹⁷ Domnul îți face așa cum ți-a spus prin mine. Domnul a îndepărtat domnia din mâinile tale și a dat-o aproapelui tău, lui David.

¹⁸ După cum nu ai ascultat de glasul Domnului și nu ai împlinit mânia lui împotriva lui Amalec, de aceea ți-a făcut Domnul lucrul acesta astăzi.

¹⁹ Domnul îl dă și pe Israelul care este cu tine în mâna filistenilor. Măine tu și fiii tăi veți fi cu mine și Domnul va da tabăra lui Israel în mâna filistenilor”.

²⁰ Saul s-a aruncat la pământ cât era el de lung. I-a fost foarte frică din cauza cuvintelor lui Samuel: nu mai avea nici o putere, căci nu mâncase nimic toată ziua și toată noaptea.

²¹ Femeia a venit la Saul, l-a văzut foarte înspăimântat, și i-a zis: „Iată, slujitoarea ta a ascultat glasul tău; mi-am riscat viața ascultând cuvintele tale pe care mi le-ai spus.

²² Ascultă acum și tu glasul slujitoarei tale: îți voi da o bucată de pâine ca să mănânci și să prinzi putere ca să pornești la drum”.

²³ El a refuzat și a zis: „Nu mănânc!”. Dar slujitorii lui și femeia au insistat și el a ascultat de glasul lor. S-a ridicat de la pământ și s-a așezat pe pat.

²⁴ Femeia avea un vițel gras în grajd pe care l-a înjunghiat repede; a luat făină, a frământat-o și a copt azime.

²⁵ Le-a adus înaintea lui Saul și înaintea slujitorilor lui, iar ei au mâncat. Apoi s-au ridicat și au plecat în noaptea aceea.

29.

David este respins de capii filistenilor

¹ Filistenii și-au adunat taberele la Afec, iar Israel avea tabăra la izvorul care este în Izreel.

² Căpeteniile filistenilor au înaintat cu sutele și miile lor, iar David și oamenii lui mergeau în urmă cu Achiș.

³ Căpeteniile filistenilor au zis: „Ce-i cu evreii aceștia? Achiș le-a răspuns căpeteniilor filistenilor: „Oare nu este acesta David,

slujitorul lui Saul, regele lui Israel, care este cu mine zilele acestea sau anii aceștia? Nu am găsit în el nimic [rău] din ziua venirii sale până astăzi”.

⁴ Căpeteniile filistenilor s-au mâniat pe Achiș și i-au zis: „Trimite-l înapoi pe omul acesta să se întoarcă la locul pe care i l-ai dat! Să nu meargă cu noi la luptă ca să nu ne fie adversar! Cu ce va putea să placă acesta stăpânului său? Oare nu cu capetele acestor oameni?”

⁵ Nu este acesta David pentru care cântau și dansau, zicând:

«Saul a lovit miile sale,

iar David zecile lui de mii?»”.

⁶ Achiș l-a chemat pe David și i-a zis: „Viu este Domnul că ești un om drept și bun în ochii mei ca să ieși și să vii cu mine în tabără. Nu am găsit niciun rău în tine din ziua venirii tale la mine până astăzi. Dar nu ești plăcut în ochii căpeteniilor.

⁷ Acum, întoarce-te și mergi în pace ca să nu faci nimic rău în ochii căpeteniilor filistenilor”.

⁸ David i-a zis lui Achiș: „Dar ce am făcut și ce ai găsit în slujitorul tău de când am fost în fața ta până astăzi ca să nu merg să lupt împotriva dușmanilor stăpânului meu, regele?”.

⁹ Achiș i-a răspuns lui David: „Știu că ești plăcut înaintea ochilor mei ca un mesager al lui Dumnezeu; dar căpeteniile filistenilor au zis: «Să nu meargă cu noi la luptă!»».

¹⁰ Deci, scoală-te dimineă, tu și slujitorii stăpânului tău care au venit cu tine; sculați-vă dis-de-dimineă și plecați îndată ce se va lumina!”.

¹¹ David și oamenii lui s-au sculat ca să plece dimineă și să se întoarcă în țara filistenilor. Iar filistenii au urcat la Izreel.

30.

Campanie împotriva lui Amalec

¹ Când David și oamenii lui au ajuns a treia zi la Țiclag, Amalec a năvălit în Negheb și în Țiclag. Au lovit [cetatea] Țiclag și i-au dat foc.

² Le-au luat captive pe femeile care erau în ea, de la mic la mare. N-au ucis pe nimeni, dar le-au luat cu ei și au mers pe drumul lor.

³ David și oamenii lui au ajuns în cetate și, iată, era arsă, iar soțiile, fiii și fiicele lor fuseseră luați captivi.

⁴ David și poporul care era cu el și-au ridicat glasul și au plâns până n-au mai avut putere să plângă.

⁵ Au fost luate captive și cele două soții ale lui David: Ahinoam, din Izreel, și Abigail, soția lui Nabal, din Carmel.

⁶ David a fost foarte strâmtorat căci poporul vorbea să-l ucidă cu pietre pentru că toți erau amărâți la suflet, fiecare din cauza fiilor și fiicelor sale. Dar David s-a întărit în Domnul Dumnezeu lui.

David îl urmărește pe Amalec

⁷ David i-a zis lui Abiatar, preotul, fiul lui Ahimelec: „Adu-mi efodul!”. Iar Abiatar i-a adus efodul la David.

⁸ David l-a consultat pe Domnul: „Să urmăresc ceata aceasta? O voi ajunge?”. [Domnul] i-a răspuns: „Urmărește-o, căci o vei ajunge și îi vei elibera [pe toți]”.

⁹ David și cei șase sute de oameni care erau cu el au plecat și au ajuns la pâraul Besor unde s-au oprit cei care rămâneau în urmă.

¹⁰ David i-a urmărit, el și patru sute de oameni, dar două sute de oameni au rămas pentru că erau prea obosiți ca să treacă pâraul Besor.

¹¹ Au dat peste un egiptean în câmpie și l-au adus la David. I-au dat să mănânce pâine și să bea apă.

¹² I-au dat o bucată de turtă de smochine și două de stafide. A mâncat și i-a revenit suflarea, căci nu mâncase pâine și nu

băuse apă de trei zile și de trei nopți.

¹³ David i-a zis: „Al cui ești și de unde ești?”. El i-a răspuns: „Sunt un tânăr egiptean, slujitor al unui om din Amalec. Stăpânul meu m-a abandonat pentru că eram bolnav acum trei zile.

¹⁴ Am năvălit în partea de sud a cheretelor, a celor din Iuda și la sud de Caleb, și am dat foc [cetății] Țiclag”.

¹⁵ David i-a zis: „Condu-mă la ceata aceasta!”. Iar el i-a zis: „Jură-mi pe Dumnezeu că nu mă vei omorî și nu mă vei da pe mâna stăpânului meu! Iar eu te voi conduce la ceata aceasta”.

¹⁶ Și i-a condus. Iată, erau împrăștiați pe toată fața pământului: mâncau, beau și sărbătoreau pentru toată prada mare pe care o luaseră din țara filistenilor și din țara lui Iuda.

¹⁷ David i-a bătut din zori până a doua zi seara și n-a scăpat niciunul dintre ei, în afară de patru sute de tineri care au încălecat pe cămile și au fugit.

¹⁸ David a salvat tot ce luase Amalec. David le-a eliberat și pe cele două soții ale lui.

¹⁹ Nu le-a lipsit nimeni de la mic până la mare, nici fiu, nici fiică, și nimic din pradă și din tot ceea ce le-a luat: David a recuperat totul.

²⁰ David a luat toată turma și cireada. Le-au adus în fața celorlalte animale și au zis: „Aceasta este prada lui David”.

Un act de generozitate și de dreptate

²¹ David a venit la cei două sute de oameni care erau prea obosiți ca să meargă după David și care rămăseseră la pâraul Besor. Au ieșit în întâmpinarea lui David și în întâmpinarea poporului care era cu el. David s-a apropiat de popor și i-a întrebat de sănătate.

²² Unii oamenii răi și de nimic dintre cei ce merseseră cu David au zis: „Fiindcă n-au mers cu noi, să nu le dăm nimic din prada pe care am luat-o înapoi, ci doar fiecare să-și ia soția și copiii și să plece!”.

²³ Dar David a zis: „Nu faceți așa, frații mei, cu ce ne-a dat Domnul; căci el ne-a ocrotit și a dat în mâinile noastre ceata care venise împotriva noastră.

²⁴ Cine vă ascultă în privința aceasta? Partea celui care a mers la luptă trebuie să fie aceeași cu cel care a rămas la bagaje: împreună să o împartă!

²⁵ Din ziua aceea înainte a stabilit o hotărâre și o regulă pentru Israel până în ziua de azi.

²⁶ David s-a întors la Țiclag. A trimis din pradă bătrânilor lui Iuda, prietenilor săi, spunându-le: „Iată un dar din prada luată de la dușmanii Domnului:

²⁷ celor din Betel,

celor din Ramot-Negheb,

celor din Iatir,

²⁸ celor din Aroer,

celor din Sifmot,

celor din Eștemoa,

²⁹ celor din Racal,

celor din cetățile lui Ierahmeel,

celor din cetățile cheneilor,

³⁰ celor din Horma,

celor din Bor-Așan,

celor din Atac,

³¹ celor din Hebron,

și tuturor locurilor unde merseseră David și oamenii lui.

Lupta de la Ghilboa și moartea lui Saul.

¹ Filistenii au luptat împotriva lui Israel, iar bărbații lui Israel au luat-o la fugă dinaintea filistenilor și au căzut uciși pe muntele Ghilboa.

² Filistenii i-au urmărit pe Saul și pe fiii lui și i-au lovit pe Ionatan, Abinadab și Malchișua, fiii lui Saul.

³ Saul a fost luat la țință de către arcași și [Saul] a fost rănit grav de către arcași.

⁴ Saul i-a zis atunci celui care-i purta armele: „Scoate-ți sabia și străpunge-mă ca să nu vină acești netăiași împrejur să mă străpungă și să-și bată joc de mine!”. Dar cel care-i purta armele nu a vrut pentru că îi era teamă. Saul și-a luat sabia și s-a aruncat în ea.

⁵ Cel care-i purta armele lui Saul a văzut că a murit, s-a aruncat și el în sabia lui și a murit împreună cu el.

⁶ În acea zi au murit împreună Saul și cei trei fii ai săi, cel care-i purta armele și toți oamenii lui.

⁷ Cei din Israel care erau dincolo de vale și dincolo de Iordan, au văzut că oamenii lui Israel fugeau și că Saul și fiii lui muriseră, și-au părăsit cetățile și au luat-o și ei la fugă. Iar filistenii au venit și s-au așezat în ele.

⁸ A doua zi filistenii au venit să-i dezbrace pe cei morți și i-au găsit pe Saul și pe cei trei fii ai lui căzuți pe muntele Ghilboa.

⁹ Au tăiat capul lui [Saul] și i-au luat armele. Au trimis în toată țara filistenilor să se dea de veste în casele idolilor lor și în popor.

¹⁰ Au pus armele lui Saul în templul Astartelor și i-au atârnat trupul pe zidurile din Bet Șean.

¹¹ Locuitorii din Iabeș-Galaad au auzit ceea ce îi făcuseră filistenii lui Saul,

¹² s-au ridicat toți bărbații viteji, au mers toată noaptea și au luat trupul lui Saul și trupurile fiilor săi de pe zidurile din Bet-Șean. Au venit la Iabeș și le-au ars acolo.

¹³ Au luat oasele lor, le-au îngropat sub tamariscul din Iabeș și au postit timp de șapte zile.